

GŁOS NARODU

Nr. 254. — ROK XLII.
W T O R E K
17 WRZESNIA 1935.

REDAKCJA, ADMINISTRACJA I DRUKARNIA, KRAKÓW, UL. ŚW KRZYŻA 11
KONTO P. K. O. WARSZAWA NR. 140.055. — KONTO P. K. O. KRAKÓW, NR. 401.099.

Przedpłata wynosi:	W Krakowie		Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową	Zagranicą.
	z o naszeniem	bez odosłania		
Miesięcznie	5- zł.	4-50 zł.	5- zł.	8- zł.

TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-90. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. DRUKARNIA Nr. 133-44 i 144-06.

Redakcja niezaanówionoci artykułów
nie zwraca i nie honoruje, listów
nieopłaconych nie przyjmuje.

Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr.

Redakcja przyjmuje strony
od godziny 11. do 13.

5-7%.

Dzień wyborów do Sejmu spędziłem na wsi i mogłem z bliska obserwować przebieg tych naprawdę „historycznych” wyborów. Obserwacja nasunęła mi szereg uwag, któreby z pewnością zachował w dyskreji, gdyby nie to, że prasa sanacyjna — jak się dowiaduje — pisze o „zwycięstwie”, nawet o „triumfalnym zwycięstwie” obozu pomajowego. Nie należy milczeć, gdy milczenie utrwała fałszywy obraz wypadków. Trzeba mówić, a mówienie jest w tym wypadku obowiązkiem tak względem społeczeństwa, które ma prawo znać prawdę, jak i względem władz centralnych, które nie zawsze są obiektywnie informowane o wypadkach.

W POWIECIE WADOWICKIM. — Dla ścisłości dodaję, że dzień wyborów do Sejmu spędziłem we wschodniej części powiatu wadowickiego. Jakże wyglądał akt wyborów na tym odcinku?

Na 1.500 uprawnionych do głosowania w miejscu mojego pobytu stawilo się do urny osób 90. Byli to: urzędnicy kolejni, nauczycielstwo, paru (!) chłopów i służba folwarczna, którą miejscowy ziemianin — z powodu znacznej odległości od miejsca głosowania — przewioził na wozach. Można powiedzieć, że prawdziwa wieś prawie wcale nie wzięła udziału w głosowaniu.

Jest to zaś tem dziwniejsze, że nie było ani szczególnej agitacji Stronnictwa Ludowego za niebraniem udziału w wyborach, ani też mosty na drodze do lokalu wyborczego nie zostały pozrywane.

By nie być posądzonym o przesadę i umożliwić ewentualne sprawdzenie podanych wyżej wiadomości i faktów, zaznaczam, że moje spostrzeżenia oparłem na obserwacji terenu objętego działaniem komisji wyborczych w miejscowościach powiatu wadowickiego. — jak Przytkowice, Brzeźnica, Lgota, Wysoka, Klecza i inne. Procent głosujących w tych komisjach wahał się od 5 — 7%.

PRZYCZYNY ABSTYNENCJI. — Było mi początkowo trudno zrozumieć ten wynik głosowania naszej wsi na tle zaznaczonych wyżej okoliczności. Rozmowy z chłopami wyjaśniły mi tę zagadkę.

Przekonałem się, że wpływ na stosunek wsi do wyborów wywarł niewątpliwie moment polityczny. Wieś małopolska nie pała entuzjazmem do rządów pomajowych. Jest to rzecz zresztą znana. Ale daleko większy wpływ w tym wypadku wywarły przyczyny gospodarcze, mianowicie katastrofalne — ty, le razy w naszym dzienniku podkreślane — położenie rolnictwa.

Położenie to jest katastrofalne — powiedziałem. Nawet jednak to określenie jest za słabym w oczach chłopów. Dla niego jest ono beznadziejne. Najmniejszej nie ma on nadziei, by się sytuacja zmieniła na lepsze. Nie budzi nadziei w nim ani minister rolnictwa, p. Poniatowski, ani doskonalny wynik żniwa. Rozpoczęta przez pana min. Poniatowskiego akcja nie przyniosła spodziewanych rezultatów, a o żniwie mówi wieś — posługując się lekkomyślnym wyrażeniem, któregoś z ekonomistów — jako o „kleśce urodzaju”.

PESYMIZM WSI. — Ten czarny pesymizm zalewa dziś wieś. Nie można bez narażenia pisma na konfiskatę powtarzać tego, co wieś mówi. Wystarczy zaznaczyć, że pesymizm ten graniczy z rozpaczą.

Myliłby się jednak ten, kto by sądził, że wieś zastygła w martwocie. Tak nie jest. Wieś interesuje się żywo polityką wewnętrzną, gospodarczą i nawet zagraniczną. Czego chce?

Chce dwóch rzeczy: poprawy gospodarczej i unormowania wewnętrznej polityki. Z pierwszego zakresu na pierwszy plan wysuwa się w chłopskich debatach sprawa „noży” (i to wyrażenie wieś sobie przyswoiła i posługuje się niem, jak pojęciem

bardzo bliskiem). Każdy chłop, którego zapytacie o przyczyny „kryzysu” na wsi, ma gotową odpowiedź: — zbyt wielka rozpiętość między cenami produktów rolniczych, a cenami produktów przemysłowych i monopolowych.

Jest trudniej wyrazić, czego wieś chce na terenie polityki wewnętrznej. Nie dlatego, by nie miała na tym punkcie sformułowanych postulatów, ale dlatego, że nie jest rzeczą bezpieczną o tem pisać.

Zupełną nowością i poprostu zaskoczeniem dla mnie było, gdy m stwierdził, że duża część chłopów spodziewa się od gen. Rydz-Śmigłego (!) zmian, o których mowa. Jakimi drogami dostała się na wieś ta opinia i ta nadzieja, i na jakich się opiera podstawach, nie mogłem stwierdzić. Notuję ją jednak jako symptom charakterystyczny dla obecnych nastrojów wsi małopolskiej.

ANI CHWILI DO STRACENIA. — Przytoczone wyżej fakty dowodzą, że wieś małopolska — bo o niej tu mowa — znalazła się w bardzo niebezpiecznym okresie swojego życia. Od paru lat nurtował ją ferment. Dziś objął ją pesymizm.

Wszyscy, którzy ją obserwują, pełni są lęku i niepokoju. Stan bowiem obecny wsi niebezpieczny jest z każdego punktu widzenia, a nie widzę nikogo — prócz chyba komunistycznej partii — który sobie życzył dalszego trwania tych nastrojów. Jest zaś niebezpieczny przede wszystkim dla państwa i jego wewnętrznego spokoju. Władze polityczne z pewnością mają informacje o niebezpiecznym wrzeniu we wsiach, które wymienilem, i także o pewnych wypadkach, które z tego wrzenia powstały.

Sądzę, że niema chwili do stracenia. Wszystkie warstwy społeczeństwa czekają na zmiany. Najbardziej jednak — włościanstwo.

Do tego przekonania doszedłem obserwując ostatnie wybory. W. Z.

Kupuj tylko w Drogerji im. św. Teresy

STEFANA HYŁY
KRAKÓW, UL. WIŚLNA 6.

mydła, kremy, perfumy, wody kolońskie
kosmetyki, gabki, galanterja toaletowa
zioła, chemikalia i t. d.

Towar w wielkim wyborze najlepszej jakości.

Ceny niskie. Ceny niskie.

CHLEB DROŻEJE.

Warszawa, 16. 9. (Telef.). Od dziś chleb podrożał o 2 grosze na kg.

**SPRAWA TOWARÓW, PRZYWIEZIONYCH
BEZ CŁA.**

Warszawa, 16. 9. (Telef.). W rokowaniach polsko-gdańskich doszło do porozumienia w sprawie towarów niemieckich przywiezionych do Wolnego Miasta w lecie bez opłat celnych. Towary te zaliczone będą na poczet kontyngentu przywozowego z Niemiec, jaki przyznany będzie Gdańskowi. — Należności z tytułu cel za przywiezione towary uregulowane będą w drodze rozrachunku.

**PREZES APELACJI LWOWSKIEJ
NA EMERYTURZE.**

Warszawa, 16. 9. (Telef.). Minister sprawiedliwości przenosił w stan spoczynku prezesa Sądu Apelacyjnego we Lwowie majora Konrada Zielińskiego. — Tymczasowo obowiązki prezesa pełnić będzie wiceprezes dr. Edward Ojak.

Uzyskaliśmy nadal miejsce w Radzie Ligi.

Genewa, 16 września (PAT.). Na początku dzisiejszego posiedzenia zgromadzenia Ligi przystąpiło do głosowania nad sprawą dopuszczenia reelekcji Polski do Rady Ligi. Na skrutatorów zaproszono: delegata W. Brytanji Edena i delegata związku sowieckiego Litwinowa. W toku tajnego głosowania zgromadzenie wypowiedziało się **znaczną większością** za zasadą reelekcji Polski na dalsze trzy lata. Na 53 głosujących, za reelekcją wypowiedziało się **45 państw**, przeciwko — 7, jedno zaś wstrzymało się od głosowania. Wymagana większość wyniosła 35 głosów. Ilość głosów, uzyskanych dziś przez Polskę, jest **znacznie większą od uzyskanych dotąd**, we wszystkich poprzednich głosowaniach. Wybory do Rady Ligi

zgromadzenie przeprowadzi w toku posiedzenia popołudniowego.

Jak głosowano w Lidze?

Warszawa, 16. 9. (Telef.). Na dzisiejszym popołudniowym posiedzeniu Zgromadzenia Ligi, które rozpoczęło się o godz. 16 przystąpiono do wyboru trzech nowych członków Rady Ligi w miejsce ustępujących Czechosłowacji, Belgji i Polski. Na podstawie przyznanego Polsce przed południem prawa ponownego wyboru zgłoszono kandydaturę Polski równocześnie z Ekwadorem w miejsce Meksyku i Rumunji w miejsce Czechosłowacji. Głosowano tajnie przez wywolywanie z listy. Głosów było 54, ważnych 52, a dwa nieważne. Wymagana większość wynosiła 27. Polska uzyskała 42, Ekwador 45, Rumunja 50.

—000—

Min. Beck zastrzega się.

Genewa (PAT.). W toku ogólnej dyskusji na zgromadzeniu Ligi Narodów zabrał dziś głos p. min. Beck, składając następujące

KRÓTKIE OŚWIADCZENIE:

„Panie prezydencie! Przemówienie wypowiedziane zeszłej soboty przez p. Litwinowa, pierwszego delegata związku sowieckiego, zmusza mnie do złożenia z tej trybuny krótkiej deklaracji:

W kilku zdaniach tego przemówienia, **bardzo niedwuznacznych** pomimo swoich niedomówień p. Litwinow uznał za możliwe, w sposób wyraźnie stronnictwo i całkowicie

arbitralny, wydać sąd o niektórych faktach dyplomatycznych, zawartych przez mój kraj. **Przeciwko podobnemu postępowaniu uważam za konieczne** złożyć tutaj najdalej idące zastrzeżenia. Jasne jest, że tego rodzaju opinie o polskiej polityce są dla mojego rządu **najzupełniej obojętne**. Jednakże jestem przekonany, jako przedstawiciel państwa, **członka-założyciela Ligi Narodów**, że takie sposoby postępowania, **nieodpowiadające obyczajom**, panującym na tem wysokim zgromadzeniu, mogą jedynie zaszkodzić lojalnemu, międzynarodowemu porozumieniu, które jest nieodzownym warunkiem naszej współpracy”.

Polska delegacja wyszła z sali.

Warszawa, 16. 9. (Tel.). Z Genewy donoszą: W dalszym ciągu posiedzenia Zgromadzenia Ligi Narodów doszło do incydentu. Mianowicie, gdy na trybunę wszedł Litwinow, delegacja polska opuściła salę. Litwinow oświadczył, że nie jest jego intencją urażać w czemkolwiek Polaków i że polityka sowiecka w stosunku do Polski jest usposobiona bardzo pokojowo i jak najprzejrzajniej.

Pełne pogotowie Anglii w Egipcie.

London (PAT.). Sprawozdawca Reutera w Kairze donosi: Premier egipski oświadczył przedstawicielom prasy, że między nim a wiceadmirałem Forbesem toczyły się rozmowy w sprawie zarządzeń ochronnych, niezbędnych dla bezpieczeństwa Egiptu na wypadek zbrojnego zatargu włosko-abisyńskiego. Admirał Forbes zapewnił, że rząd W. Brytanji jest całkowicie gotów do obrony Egiptu.

* * *

London (PAT.). Wzmocnienie garnizonów włoskich w Libji zwraca uwagę prasy na stanowisko Egiptu w konflikcie abisyńskim. „Times” donosi z Kairu, iż włoscy obywatele zamieszkali w liczbie ok. 50.000 w Egipcie, **wykazują duże zaniepokojenie wobec możliwości zastosowania sankcyj**. Wielu spośród nich zaczęło likwidować swe majątki. „Daily Telegraph” dowiaduje się, iż garnizony libijskie są rzekomo wzmocnione przez wojska tubylcze z Somali włoskiego, a Libijczycy są wysłani do Afryki wschodniej. Wojska włoskie, zgromadzone na granicy libijsko-egipskiej są **obliczane na 50.000**. Na granicy libijsko-egipskiej włosi ustawili potrójne zasieki z drutów kolczastych.

Port Said (PAT.). Dziś rano przybył tu włoskie łodzie podwodne „Tricheco” i „Narvalo”, które wpłynęły do kanału Sueskiego.

TAKŻE HISZPANJA CZUWA.

Madryt (PAT.). „Gazetta de Madrid” ogłasza dekret, **zakazujący przelotu nad wyspami Ibiza, Formentera i Majorka**.

Argumenty zuchwałego napastnika.

Rzym (PAT.). Po wczorajszym posiedze-

niu rady ministrów panuje tu ogólne przekonanie, iż Włochy nie zgodzą się na żaden kompromis, gdyż kompromis wymaga zaufania do Abisynji, a Włochy tego zaufania nie mają. Na łamach „Voce d'Italia” Virginio Gayda pisze: Włochy wydały setki milionów lirów, wyekwipowały 200 tysięcy ludzi, aby oprzeć się naporowi abisyńskiemu. — Włochy nie mogą utrzymywać wiecznie tego rodzaju wysiłków. Wszelkie kompromisy są nie do przyjęcia, gdyż poza rzeczywistością istniejącą i koniecznością.

Podhalańska wystawa drobiu.

Nowy Sącz (PAT.). Organizacje rolnicze powiatu nowosądeckiego czynią obecnie przygotowania do urządzania trzeciej podhalańskiej wystawy drobiu, która zostanie otwarta dnia 10 listopada b. r.

Warszawa, 16. 9. (Telef.). Pomimo restrykcji, czynionych przy przyjmowaniu na wydziały lekarskie na Wydział Lekarski Uniw. Warszawskiego zgłosiło się bardzo wielu kandydatów. Jakkolwiek liczba studentów na pierwszym roku ograniczona została do 100, do egzaminu kwalifikacyjnego zasiadło 400 kandydatów.

O czym piszą inni?..

Tylko 4 głosy w komisji wyborczej.

„Piast“ podaje szereg cyfr ilustrujących głosowania przy wyborach do Sejmu w dn. 8 września br. na terenie Małopolski Zach.:

„W gminie zbiorowej Wadowice-wieś, liczącej około ośm tysięcy wyborców, głosowało około 800 ludzi... W gminie zbiorowej Brzeźnica na 4,016 uprawnionych, odgłosowało tylko 547 ludzi. W okręgu Budzów, Zachełmina, Jachówka i Baczyn stanęło do głosowania 135 ludzi. W Palczy było wszystkiego cztery osoby. W Kleczy odgłosowało 80 ludzi, w Tarnawie 60 ludzi, we Frydrychowicach na 1.225 odgłosowało 115, w Piotrowicach 20 i t. d.“

Charakterystyczne są również inne cyfry. I tak według „Piasta“ — w limanowskim były następujące wyniki:

„Mszana Górna 822 upr., — 28 głosujących; Lętowa i Łostówka 1264 upr. — 16 głosujących (1 posterunkowy, kapitan, nauczyciel i komisja wyborcza). W powiecie łanuckim: Handlówka 890 wyb. — 80 głosujących, Wysoka: 1006 wyborców 79 gł., Rakszawa 2200 wyb., 150 głosujących; Albigowa: 1400 wyb., 120 gł., Wola Dalsza 640 upr., 14 gł., Smolaryzyny 240 wyborców, głosowało 4, w Biedaczowie na 270 głosowało 10“.

Mniej więcej tak głosowała wieś w Małopolsce.

Chłopskie partje „pracują“.

„Goniec Warszawski“ donosi:

„Zaraz po rozwiązaniu Sejmu kilku b. posłów, którzy dawniej wchodzili w skład Stronnictwa Chłopskiego wystąpiło ze Stronnictwa Ludowego i w porozumieniu z b. pos. Wroną przystąpiło do organizowania ponownie Stron. Chłopskiego. Kierunek to radykalniejszy. W tem stronnictwie wodził dotąd rej b. pos. Dobroch. On zabrał tygodnik „Polską Ludową“ współkolegom i oddał ją stronnictwu. Był wiceprezsem partji i dzierżył tam pierwsze skrzypce. Widocznie i jego miano dość, gdyż dn. 13 b. m. na posiedzeniu komitetu wykonawczego, którego Dobroch był wiceprezsem, postanowiono go wykluczyć spowodu niesubordynacji partyjnej.

Secesjonści ze Stronnictwa Ludowego z Malinowskim i Rogiem na czele chcą ponownie zorganizować swe stronnictwo jako „Wyzwolenie“.

Obrazek z wyborów w Wilnie.

P. Mackiewicz (który przepadł przy wyborach w Wilnie) cytuję w „Słowie“ z oburzeniem ulotkę, którą przeciw niemu wydali lewicowi sanatorzy. Oto wyjątki tej odezwy:

„Precz z reakcyjną kandydaturą Mackiewicza, wystawienie której jest połączkiem i prowokacją wobec świata pracy. Nie chcemy sługusów kapitału.

„Precz z karierowiczem, który z womej trybuny publicystycznej uprawia bezkarnie bandytyzm pióra na szkodę rzesz pracowniczych. Precz z dożywociem poselskim Mackiewicza — tego machera politycznego, który dziś do nas wdziczy się jak kokota, by za chwilę pnieć się i szczebać na nas wściekle. Precz z Mackiewiczem, który marząc o karabeli i godnościach szambelańskich, trzyma za plecami bat — by świat pracy zapędzić w niewolę pańszczyzny“.

Sejm uchwali obniżkę pensji urzędniczych.

„Wieczór Warszawski“ pisze:

„Alarmujące pogłoski o obniżce pensji urzędniczych już z dniem 1 października br. nie znajdują wiary w kołach politycznych. Przeciwno tym pogłoskom wysuwane są następujące trzy argumenty: 1) niedawno odbyły wybory; 2) nadchodząca zima, obciążająca budżety urzędnicze nadzwyczajnymi wydatkami; 3) kwestja prawna.

Ta ostatnia polega na tem, że tak ważne zagadnienie budżetowe i społeczne byłoby rozstrzygnięte rozporządzeniem Prezydenta Rzplitej, niemal w przededniu zebrania się nowych izb ustawodawczych. Wobec tego uważa się za prawdopodobniejsze, że projekt obniżenia uposażeń urzędniczych będzie wniesiony do Sejmu, łącznie z preliminarzem budżetowym, albo w toku prac nad nim, jako jeden ze sposobów zmniejszenia deficytu budżetowego. Obniżka ma być progresywna i ma wynosić przeciętnie 10 proc. ogólnej sumy uposażeń. Dałoby to w samym budżecie administracji około 80 milionów oszczędności, a w budżetach przedsiębiorstw, monopoli i funduszów dalsze 70 milionów zł. Gdyby potwierdziła się ta druga wersja, to obniżka uposażeń obowiązywałaby dopiero od nowego roku budżetowego, t. j. od 1-go kwietnia 1936 r.“

Wybory w ukraińskim oświeceniu.

„SZERSZY PLAN UGODOWY“ RZĄDU.

Ukraińska prasa narodowa i katolicka jest z wyborów zadowolona. I to nie tylko dlatego, że Ukraińcy zyskali za zgodą i przy poparciu rządu okazałą stosunkowo ilość mandatów (15) w Małopolsce Wschodniej, ale jeszcze więcej z powodu pewnych okoliczności, towarzyszących statnim wyborom.

Za pierwszy dodatni objaw wyborów uważają Ukraińcy usunięcie polskiej narodowej demokracji od wpływów politycznych w całej Polsce, a zwłaszcza w województwach południowo-wschodnich. Narodowa demokracja bowiem — według nich — była właściwie tym czynnikiem, który przez długi czas do czerwoności rozpalał narodową walkę i narodową nienawiść.

Za niemniej dodatni objaw uważa się zupełne zignorowanie obozu moskalofilskiego. Nie liczone się z tym obozem wcale przy wyborach, prawdopodobnie nie będzie się liczyć z nim i w dalszej polityce, a nawet spodziewają się Ukraińcy, że rząd odbierze moskalofilom, a odda Ukraińcom tak cenne dobra jak „Narodny Dom“ i „Stauropigie“ we Lwowie, a temsamem podetnie nawet materialne warunki ruchowi moskalofilskiemu.

„Nowa Zorja“ (Undo o tem milej), podkreśla jeszcze trzeci fakt: wyborczą współpracę umiarkowanych Ukraińców i Polaków z obozu przrządowego.

„Ten fakt — pisze „Nowa Zorja“ — ukraińsko-polskiej współpracy przy wyborach ma szczególnie wielkie znaczenie. Bo pokazuje on naocznie, że współpraca obu narodów w naszym kraju, to nie fantasmagoria, ale pełna możliwość. I to pokazuje na polu, zdawałoby się, najbardziej niemożliwym, bo politycznym. O wiele łatwiej może pójść współpraca na innych polach, jak ekonomicznem, kulturalnem, społecznem itp.“

Dla umożliwienia tej współpracy organ ks. biskupa Chomyszyna żąda jednak jak najszerszego samorządu dla ziem południowo-wschodnich. Polacy nie chcieli dotychczas tego samorządu, bo obawiali się, by w autonomicznych ciałach zamiast współpracy nie rozgorzała walka narodowościowa.

„Jak pokazały zaś ostatnie wybory — pisze „Nowa Zorja“ — pokojowa współpraca Ukraińców i Polaków w naszym kraju nie tylko jest możliwą, ale to już nawet fakt“.

Należy ją tylko pogłębić i rozszerzyć. Nie chce jednak „Nowa Zorja“ współpracy na sposób „wołyński“, „regionalny“, we wspólnych towarzystwach polsko-ukraińskich, lecz zaznacza dobitnie:

„Ukraińsko-polską współpracę pojmujemy przedewszystkiem na państwowym i krajowym terenie. A dalej jako współpracę samodzielną ukraińskich i polskich instytucji i organizacyj“.

Wywody „Nowej Zorji“ nie spotkały się jeszcze i zdaje się, że nie prędko spotkają się z aplauzem reszty prasy ukraińskiej. Tak umiarkowanie nie śmie przemówić dotąd „Dilo“ organ „Unda“, najgłośniejszego kontrahenta wyborczej ugody polsko-ukraińskiej.

„Nowa Zorja“ jako znamienny objaw podkreśla, że warunki, w jakich wybory się odbywały, zależne były od rządu i uważa to za zapowiedź, iż rząd ma szerszy plan ugodowy, a wybory były tylko pierwszym etapem tego planu. Narazie z tego planu ujawniło się tylko tyle, że rząd zamierza zlikwidować partję wszechpolską, nie dawać poparcia ruchowi staroruskiemu i moskalofilskiemu, a oprzeć się w swej pracy politycznej na kresach nie tylko na Polakach przrządowych, ale i na Ukraińcach.

Fr. Bł.

Drugi tron bałkański w ręku dziecka?

(Korespondencja własna „Głosu Narodu“).

Ateny, we wrześniu

Grecja właściwie już jest monarchją. Republikański rząd premiera Tsaldarisa uważa się tylko za zastępcę króla. Jeżeli ktoś miał pod tym względem jeszcze jakie wątpliwości, to wydarzenia ostatnich dni powinny je usunąć. Premier Tsaldaris pod naciskiem kół rojalistycznych złożył bowiem oświadczenie, że monarchję uważa za najodpowiedniejszą formę bytu Grecji. Zasadniczy wynik plebiscytu wyznaczonego na październik nie ulega też żadnej wątpliwości. Niepewność, której wyrazem są stale powtarzające się niepokoje, dotyczy nie formy rządu lecz

OSOBY PRZYSZŁEGO WŁADCY.

Grecja jest już dzisiaj monarchją, ale nie wiadomo, kogo jest kto zajmie jej tron. Ponieważ o intrydze, która tutaj się toczy, poza granicami kraju niewiele wiadomo, — ponieważ mylnie uważa się, iż jedynym pretendentem do tronu jest wygnany król Jerzy II. — przeto niejedni się zdziwi na wiadomość, że jednak na tronie ateńskim zasiąść może ktoś inny a mianowicie młode, 14-letnie dziewczę. Skoro już na innym tronie bałkańskim, a mianowicie w Jugosławji króluje 12-letni chłopiec Piotr II. to dlaczegoż nie może się to stać w innym kraju bałkańskim, zwłaszcza, że nastroje ludu są po myślnie?

Chodzi o księżniczkę Aleksandrę, córkę Aleksandra I., który zasiadał na tronie greckim w latach 1917 — 1921. W roku 1917 Ententa zmusiła ówczesnego króla Konstantyna do zrzeczenia się tronu, który wobec tego zajął jego syn, Aleksander I., właśnie wtedy zaledwie wyszedłszy ze szkoły. Uważano, iż będzie on bardziej podatnym pod wpływem nowej polityki.

Chłopskie bunt.

„Warszawski Dziennik Narodowy“ podnosi jako fakt znamienny, że

„Bunt chłopskie wybuchły ostatnio w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Francji, Danji, Rumunji, Jugosławji, Grecji i na Litwie. Niemal wszędzie doszło do krwawych starć z organami bezpieczeństwa... Jest rzeczą znamienną, że bunt te nie mają naogół nic wspólnego z propagandą komunistyczną... Są rozpaczliwym odruchem warstwy, która w dzisiejszych warunkach jest najbardziej pokrzywdzoną“.

„Jeśli — kończy organ Stron. Narodowego — gospodarczy i polityczny stan rzeczy, jaki dziś panuje w wielu krajach potrwa dłużej, rewolucyjne ruchy chłopskie staną się zjawiskiem coraz częstszym...“.

Król Konstanty ponownie objął rządy, to jednak lud darzył sympatją tragicznie zmarłego jego syna Aleksandra, zainteresował się losami jego pogrobowego dziecka i wspominał zwłaszcza bardzo żywo to, iż młody król mimo krótkiego okresu swych rządów przywrócił Grecji posiadanie Smyrny, wysp Egejskich Tracji i Adrianopola. Kontynuując wojnę Konstantyn stracił jednak Azję Mniejszą, doprowadził do nowego wybuchu niezadowolenia i ponownie Grecję opuścić musiał. Jego miejsce zajął teraz brat Aleksandra I. król Jerzy II, ale także jego w krótkim czasie rewolucja z kraju wygnała.

W Grecji, w ustronnej willi niedaleko portu Pireus pozostała jednak mała księżniczka grecka, o którą prócz matki wówczas nikt się zbytnio nie troszczył, ale którą przy pomniali sobie Grecja w okresie ostatniej rewolty Venizelosa, widząc w niej, jako w potomku lubianego króla Aleksandra swą w pełni uprawnioną władczynię. Nie jest przy, padkiem, iż m. in. o tej dzisiaj 14-letniej dziewczynie głosi się, że rysami twarzy, a pewnie i zaletami ducha; bardzo żywo przypomina jedną z największych nowoczesnych kobiet a swą praprababką: angielską królową Wiktorję.

Grecy mimo wszystko są jeszcze dzisiaj wielkimi romantykami, a duch Byrona żyje wśród intelektualistów greckich. Mówi się przeto, że skoro monarchja jest symbolem bytu państwowego to tron słusznie należy się księżniczce urodzonej w Grecji, tamże wychowanej, córcie kochanego a tragicznie zmarłego młodocianego króla. „Pełnej Greczynce“, której ojciec dał Grecji cenne zwycięstwa.

Tego rodzaju idealizm i takie romantyczne symbole nie są oczywiście miarodajne dla politycznej rzeczywistości. Jeżeli jednak także w tych sferach mówi się o prawach tronu tej młodej dziewczyny, to dzieje się to z dwu bardzo realnych powodów.

Był król Jerzy II nie jest tutaj lubiany. Nie przyczyniło się też do zmiany nastrojów to, że niezbyt kulturalnie obszedł się ze swą żoną Elżbietą rumuńską, siostrą króla Karola, i że niemiły proces rozwodowy zlikwidował wśród całej powodzi skandalicznych plotek i faktów. Poważne sfery polityczne Grecji nie mogą przeto Jerzemu II przyznać tych walorów, któreby uzasadniały restaurację tronu dla niego.

Ale jest także powód drugi. Wykładnikiem politycznym współczesnej Grecji jest premier Tsaldaris osobistość wybitna i ciesząca się zaufaniem ogółu. Jego powaga wzrosła jeszcze po złamaniu rewolty Venizelosa. Jeżeli przeto tron ateński zajmie młodociana Aleksandra, — to niewątpliwie zajdzie konieczność regencji w osobie premiera Tsaldarisa, a może także generała Kondylisa.

Zatem być może, iż także drugi tron bałkański obejmie dziecko. (ab).

Od środy 11 b. m. w teatrze świetlnym „APOLLO“

Na otwarcie wielkiego jesiennego sezonu! — Jeden z największych filmów jakie zna ludzkość! Najcudowniejszy romans, jaki wyczarowano na ekranie! Zdumiewająca kreacja najslawniejszej genialnej artystki, o fascynującym niezbadanym uroku:

Kaprys hiszpański

Marleny Dietrich

Partnerem Marleny jest nowa sława amerykańska wytwórni Cesar Romero — Upojne piccenki! — Bajeczna wystawa!

Reżyserował głośny reżyser, twórca czołowych arcydzieł:

Józef Sternberg według głośnej powieści Pierre Louysa p. t. „Kobieta i pająk“.

Prezydent Francji na manewrach.

Odbywającami się ostatnio w Szampanji interesował się bardzo prezydent Francji Lebrun, który kilkakrotnie przyjeżdżał do dowództwa armji, by na miejscu obserwować przebieg ćwiczeń. Na zdjęciu z lewej strony: prezydent Lebrun, minister wojny Fabry i generalissimus francuskiej armji, generał Gamelin.

Na ziemiach Rzeczposp.

Odezwa ks. kardynała Prymasa na „Dzień Opieki“.

Dnia 22-go b. m. odbędzie się w Wielkopolsce Dzień stowarzyszenia „Opieka Polska nad rodakami na obczyźnie“.

Protector stowarzyszenia ks. kardynał Prymas wydał z tej okazji odezwę, w której wyraża zadowolenie z dotychczasowej działalności stowarzyszenia, zaznaczając przytem, że towarzystwo działa w imieniu polskiej krwi, polskiej solidarności i polskiego honoru. „Idzie więc „Opieka“ do rodaków zagranicą — pisze Ks. Kardynał — z polskością pełną, bogatą, żywą. Idzie do nich z ciepłem polskiego serca, z pogodą polskiego ducha, z polską religijnością. Mówi do nich ze szczerością polskiego słowa, językiem potocznym i prostym, bez niedomówień i zakłamań. Idzie do wszystkich, nie pytając o poglądy i grupy. Niczego od nich nie chce, ani podziękowania, ani uznania. Wystarczy jej to, że tam w dalekim opuszczeniu serce polskie radośnie zetętni pociechą doznana z kraju“.

Prośba b. dyrektorów Żyrardowa.

Do władz sądowo śledczych wpłynęło nowe podanie byłych dyrektorów Zakładów Żyrardowskich Vermerscha i Caena o przedłużenie prawa pobytu we Francji. Vermersch i Caen przyjechać mieli w przyszłym tygodniu do Warszawy, gdyż z dniem 20 września mija termin udzielony obu oskarżonym w aferze Żyrardowskiej przez sędziego śledczego. Vermersch i Caen proszą o sprolongowanie prawa pobytu we Francji do dnia 20 października r. b.

Policjanci z Berezy zamieniają nazwiska

W numerze 207 „Monitora Polskiego“ z dnia 10 września b. r. znajdujemy w dziale nieurzędowym zawiadomienie urzędu wojewódzkiego poleskiego, że następujący posterunkowi policji państwowej w Berezie Kartuskiej uzyskali zezwolenie na zmianę nazwisk rodowych: Adolf Sikiorka na „Sikiński“, Piotr Cymbał na „Niziński“, Antoni Góra na „Górczyński“ i Władysław Marjan Lew na „Lewantyński“.

W dalszym ciągu urząd wojewódzki poleski podaje do wiadomości, że podinspektor policji państwowej w Berezie Kartuskiej, Józef Kamala, wniosk o zmianę nazwiska na „Kamala-Kurhański“, dalej posterunkowy Ignacy Bida, na „Zalewski“, posterunkowy Jan Kozieł, na „Kedziński“ lub „Kozłowski“ i wreszcie posterunkowy Fr. Lyndo na „Frankowski“.

Prezes rady załogowej kopalni,

zarabiał na ziemniakach dla robotników.

Przed Sądem okręgowym w Chorzowie odpowiadał w sobotę Stefan Stasiak z Brzezina, oskarżony o oszustwo, jakiego miał się dopuścić na szkodę Kasy Pogrzebowej przy kopalni „Biały Szarlej“. Przed trzema laty Stasiak przybył do Brzezina, gdzie w charakterze członka ZZZ, rozpoczął usilną agitację na rzecz tej organizacji. Dzięki poparciu ze strony wpływowych ludzi Stasiaka faworyzowano wszędzie, aż wreszcie zamianowano go przewodniczącym Kasy Pogrzebowej przy kopalni „Biały Szarlej“, a w końcu wybrano go przewodniczącym rady zakładowej. W przeciagu krótkiego czasu Stasiak skradł z prowadzonej przez siebie Kasy kilka tysięcy złotych, za co zasądzony został już swego czasu na dłuższą karę więzienia. Poza tem, miał się dopuścić oszustwa na szkodę Kasy Pogrzeb. przy dostawie ziemniaków dla robotników kopalni. Wbrew przepisom statutowym Kasy Pośmiertnej Stasiak pobrał z tej kasy około 1200 zł., za które zakupił w Woj. Poznańskim przeszło 2000 centnarów ziemniaków dla robotników. Stwierdzono jednak, że Stasiak przy tej dostawie dopuścił się nadużyć, w ten sposób, iż zakupywał 100 kg ziemniaków po 2.10 a sprzedawał je robotnikom po 4.70 zł. za 100 kg. Sąd odroczył rozprawę celem powołania nowych świadków, którzy mają wyświadczyć niektóre szczegóły w tej aferze.

Skandaliczne nadużycia na giełdzie mięsnej w Warszawie.

W Warszawie wykryto sensacyjne nadużycia, popełniane na giełdzie mięsnej. Speculanci regimowali w dowolny sposób podaż na rynku kształtując w ten sposób korzystnie dla siebie poziom cen. Szereg pozycji kasowych w zrzeczeniu kupców okazał się kłamliwy. Tak np. zbyt wielkie sumy księgowano na koszty związane z wałnemi zebrańmi. Na rachunki restauracyjne wydano w roku ubiegłym 3.000 zł. Wina i koniaki płynęły strumieniami. Eksploatowano także bocznice kolejową, prowadzącą na teren rzeźni miejskiej. Lwia część dochodu, 82.000 zł. rocznie, szła wprost do kieszeni członków zarządu. Członkowie zarządu poza temi stałymi pensjami, od 400 do 1000 zł. miesięcznie wyznaczali sobie po 4 do 5 tys. złotych na wydatki reprezentacyjne. Poza-

Solnogród — austriackiem Monte Carlo.

(Korespondencja własna).

Salzburg, wrzesień 1935.

Salzburg zwany po polsku Solnogradem zajmował jeszcze dawno, przed wojną honorowe miejsce wśród wszystkich innych miejscowości austriackich, znanych powszechnie bądź z piękności swego położenia, bądź z zażytków dawnej kultury, czy to z siły swych wód leczniczych — jak Gastein, lub Gleichenberg w Styrii.

Sławę swą zawdzięczał Solnogród przede wszystkim swemu geograficznemu położeniu nad malowniczymi brzegami rzeki „Salzy“ oraz swej prastarej renesansowo-barokowej architekturze, która tu w licznych kościołach i pałacach swe najszlachetniejsze formy okazuje. Romantycznie na wysokiej skale położony zamek średniowieczny zwany „Hohen Salze“ oraz patrzący nań z przećwika „Mönchsberg“ czyli po polsku góra „Mnich“ ze swą restauracją i kawiarnią, patrzą protekcyjnie z góry na rozciągające się dookoła ich stóp morze kamienie, domów, ulic, ogrodów i kościołów, otoczonych panoramą wysokich szczytów alpejskich pośród których 1285 metr. wysoki „Gaisberg“ najpierw w oczy się rzuca. — Tu na wspaniale założonej szosie serpentyną w górę się wijącej, odbywają się corocznie samochodowe wyścigi o puchar chwały Austrii.

Ale nie tej okoliczności zawdzięcza Solnogród swą obecną sławę.

Rozgłosnął tej solnogradzkiej sławy jest nie innego jak muzyka połączona ze sztuką, które to dwie muzy splecione misternie w jedną całość stworzyły tak zwane „festspiele“ solnogradzkie, czyli artystyczne przedstawienia operowe i dramatyczne, dawane pod gołym niebem, w dawnej ujeżdżalni wykutej w skałę a obecnie przez M. Reinhardta przy sposobionej na widowie i scenie teatralnej. Tego roku zjechał tu sławny włoski dyrygent operowy Toscanini i stworzył zespół operowy. A że krótki sezon sierpniowy cieszył się niezwykle powodzeniem, świadczy najlepiej cyfry, które podaje urząd ruchu obcych w Solnogradzie. Począwszy od 7 sierpnia notuje on 52 Australijczyków, 43 Chińczyków, 149 Japończyków, 118 Afrykańczyków, 144 Amerykanów Ameryki Południowej i aż 1786 z Północnej Ameryki.

Salzburg — aby nie pozostać w tyle za swym pierwowzorem z jasnego brzegu urządził w salonach swego kurhausu „Mirabell“

prawdziwe kasyno gry z ruletką i bakaratem. Gmina miasta dba wielce o dobro i miły pobyt przyjezdnych. Hotele pierwszorzędnie urządzone nie wykazują w cenach należytości na rzecz gminy — kwietniki i ulice w największym utrzymaniu porządku. Autobusy stoją do dyspozycji wycieczkowców we wszystkich zwiedzenia godnych kierunkach, a ceny przewozu wszędzie nisko kalkulowane. — W parkach grają popołudniu muzyki, na ulicach, gdzie parkują niezliczone samochody czuwa strażnik przez klub samochodowy wystany. — Uprzejmość personelu, taniść i jakość doborowa podawanych w restauracjach potraw i napojów zadziwiająca.

Rząd krajowy wspólnie z zarządem gminnym i policją miejscową oraz biurem turystycznym działają w interesie usunięcia wszelkich niepotrzebnych utrudnień dla turystyki — omijają umiejętnie wszelkie biurokratyczne formalności, zrażające obcych, tępią zakusy drożyzny lub wyzysku — przez strzegają porządku i służą radą i pomocą przybyśzowi na każdym kroku. — Tablice orjentacyjne, różnojęzyczne. Cenniki widocznie umieszczane w restauracjach, kawiarniach i na postojach środków pojazdowych. Ujawnione ceny towarów po wystawach — itp., wszystko to ułatwia i przyjemnia obcym pobyt w Solnogradzie, który dzięki tym celowym zarządzeniom stał się Mekką i Mecliną ruchu turystycznego.

Gdy zaś dźwięk gry dzwonów spływa wieczorem z wieży tumu na ciasne i ruchliwe uliczki Solnogradu a na placu Mozarta, który tu żył i działał w mroku wieczornym wstają zaczarowane duchy jego kompozycji — gdy wszystkie te nad brzegami Salcy i w ciasnych uliczkach porostawiane domki o precudnej elewacji średniowiecznej architektury swe okna oświetlać poczynają i z głębin domów do ucha przechodnia dolatują melodie Schuberta który tu na „Jugendasse 6“ mieszkał — wtedy dopiero zaczyna się rozumieć urok panujący w tym mieście, które swą starą lacińską kulturą — zakorzeniło w sercach tubylczej ludności za miowanie do wiedzy, piękna, ład i porządku opartego na sprawiedliwości i obywatelskim poczuciu rządzących i rządzonych!

A jak daleko jesteśmy dziś od tego...

DR. SYGMAPI.

Z całego świata.

Połączenie zakonów kamedulskich.

Ostatnio specjalną bullą papieską kongregacja zakonna kamedulów (Congregatio Monachorum Camaldulensium) połączona została z kongregacją pustelników kamedulskich (Congregatio Eremitarum Camaldulensium) i stanowiąc odąd jedną organizację, w której dawna kongregacja zakonna odgrywać będzie rolę jakgdyby przygotowawczą do kongregacji pustelniczej. Domem głównym tak zreformowanej kongregacji będą eremy w Camaldoni w Toskanji niedaleko Arezzo.

Oszustwo łańcuskowe także w Jugosławji.

(—) Przed kilku dniami zwróciliśmy uwagę naszych Czytelników na ponowne pojawienie się psychozy „łańcuskowych“ listów w Szwecji, gdzie atoli rzecz miała już zdecydowany charakter oszustwa. Władze narazie okazały się bezsilne, naiwni, którym obiecywano iż w łatwy sposób za 5 koron szwedz. dojdą do osiadanja 25.000 kor. w dalszym ciągu oblegają pocztę, piszą listy i wysyłają 5-koronowe przekazy.

Obecnie donoszą o pojawieniu się identycznej spekulacji na obszarze Jugosławji o nazwie „Loterja Przyjacielska“ a polegającej na wyludzaniu od adresatów w sposób podobny jak w Szwecji kwoty 10 dynarów w zamian za co zapewnią się im po pewnym czasie dochód 10.000 dynarów, a więc na stosunki jugosłowiańskie całkiem poważny kapitał. Także w tym wypadku władze są bezsilne a poczta zablokowana listami i przesyłkami pieniężnymi. W związku z tem jeszcze raz jak najusilniej należy przestrzec opinję publiczną w Polsce, bo lada dzień tego rodzaju oszukańcza loterja może się także u nas pojawić.

Kara chłosty zastosowana wobec murzynów.

W Wilmington w stanie Delaware, dwóch murzynów, oskarżonych o próbę włamania oraz o obrabowanie ślepego starca, skazano na karę chłosty specjalną, ostro zakończoną 9-ciopalcową dyscypliną, oraz na karę 18 miesięcy więzienia. Kara chłosty wymierzona została na podwórcu więziennem w obecności licznych widzów.

—oo—

KONGRES CHRZEŚCIJAŃSKICH KOLEJARZY I TRAMWAJARZY. W dniu 11 b.m. rozpoczął się w Paryżu trzydniowy kongres międzynarodowej organizacji chrześcijańskich związków zawodowych kolejarzy i pracowników tramwajowych.

MRÓZ W NIEMOCZECH. W niedzielę w nocy w okolicach Frankfurtu n. M. temperatura spadła do 2,4 stopnia poniżej zera. Od niepaźniętych lat nie było podobnego wypadku. Mrozy te wyrządziły poważne szkody na polach i w ogrodach.

NA KRAJOWNIKU JAPONSKIM „ASZIGARA“ przy strzelaniu ćwiczebnem nastąpił silny wybuch, od którego dwa oficerowie, 11 podoficerów i 28 marynarzy odniosło rany. Trzech rannych zmarło po paru godzinach a kilku walczy ze śmiercią.

POCIĄG WRADE NA PRZEJEZDZIE koło Stuttgartu na samochód ciężarowy, wypełniony szturmowcami. Pięć osób utraciło życie. Siedem jest ciężko rannych.

PODDZIEMNA LATARNIA MORSKA. Jedyna na świecie podziemna latarnia morska znajduje się w Brixham, w Anglii. Położona jest w naturalnem zagłębieniu, leżącym 800 stóp poniżej poziomu morza, a podstawa latarni spoczywa na skał. Jedynie lampa projekcyjna latarni wystaje ponad powierzchnię ziemi. Lampa wyposażona jest w 15.000 świec obraca się atomatycznie, czyniąc dwa obroty co 15 sekund. W czasie pięknej pogody światło latarni widoczne jest na morzu z odległości 30 mi.

—ooOoo—

mieszania zmysłów. Przez pierwszą stację przejechał pełną parą, zupełnie nie zważając tempa. Wśród pasażerów, którzy wyczuli, że coś jest nie w porządku na lokomotywie, — powstał popłoch. Oszalałego maszynistę z trudem unieszkodliwił palacz i zatrzymał pędzący pociąg. Furjata odwieziono do szpitala w Kulparkowie.

Krótkie wiadomości.

W Łodzi aresztowano J. Tajlora, który werbował robotników do Syrii i pobierał od nich kaucje w wysokości 500 złotych.

Na stacji Rejowiec koło Lublina znalazł się na dachu pociągu 19-letniego Kozaka ze Lwowa, dającego słabe oznaki życia. Jechał on „na gapę“ i uderzył głową o przeszło mostu.

W Łodzi popełnił samobójstwo młody przemysłowiec Z. Kostrzewski, który od dłuższego czasu borykał się z trudnościami finansowymi. Strzelił on do siebie w kłkanaście minut po wyjściu komornika, który opisał wszystkie warsztaty i urządzenia fabryki za zaległe podatki.

W pobliżu Lutogniewa w pow. Krotoszyńskim znalazł się balonik, który, jak to wynika z załączonej kartki — przewedrował odległość 1400 km. z miejscowości Bidefort w Anglii. Był on wypuszczony podczas konkursu baloników.

W Mysłowicach odczuto wstrząsy podziemne, spowodowane obsuwaniem się zwałów węgla w kopalni. Skutkiem wstrząsów w niektórych domach ze ścian pospadały obrazy.

Od wtorku dnia 10 b. m. w kinoteatrze „Sztuka“

Na otwarcie wielkiego sezonu jesienno! — Symfonia gorącej miłości!

Dziewczę z obłoków

menalny tenor o głosie Carusa — Jose Mojica
porywający amant

Fantastyczne przygody pięknej milionerki i słynnego tenora! Triumf gry aktorskiej! Arcyciekawa treść! W roli głównej: ulubieniec kobiet o urodzie Valentina, fenomen uroczystości — Rosita Moreno

Kino.

Piękny film misyjny.

Ze świata filmu sygnalizują ukazanie się naprawdę pięknego i technicznie nienaganego filmu misyjnego pt.: „Córka króla Zulusów“. Fabuła filmu streszcza się w dziejach życia córki króla Zulusów, wychowanej w szkole misyjnej, podejrzanej niesłusznie o zbrodnię otrucia. Wypędzona przez swoje plemię i ranna chroni się ona znów pod skrzydła placówki misyjnej i — po wyleczeniu — zostaje pielęgniarką. Gdy w jej rodzinnej wiosce wybucha złośliwa malarja, spiesz, by pielęgnować swych śmiertelnych wrogów. I umiera wśród nich. Wspomniany film jest dziełem zasłużonego misjonarza, ks. Stephana, który od 27 lat pracuje w południowo-wschodniej Afryce wśród Zulusów. (KAP).

Ruch wydawniczy

PISARZE POLSCY W PODRÓŻY. Może stosowniejszy tytuł dla tego konkursu, który ogłosiła „Tęcza“, brzmiała „Pisarze polscy w podróży“. Konkurs przedstawia się następująco: W numerze 9-ym „Tęczy“ pt.: „Po słońce Afryki“ zamieszczono 7 epizodów podróży okrętami po Morzu Śródziemnym napisanych rzekomo przez najwybitniejszych polskich pisarzy. Autor parodji podrobił doskonale styl poszczególnych pisarzy. Rzecz uczestnika konkursu jest odgadnąć na podstawie poznania stylu, który fragment którego charakteryzuje autora. Oczywiście, parodje napisane zostały humorystycznie. Za właściwe odgadnięcie wszystkich fragmentów liczne nagrody. Poza tym ostatni numer „Tęczy“, jak zawsze bogaty w treść i ilustracje. Dostać go można wszędzie w księgarniach i kioskach, u kolporterów, lub wprost w Administracji — Poznań, Aleje Marcinkowskiego 22.

Celem uregulowania nakładu prosimy o jak najrychlejsze uregulowanie prenumeraty.

Wielki zjazd hitlerowski w Norymberdze

zgrupował tylu uczestników, że musiano wybudować dla nich specjalny obóz. Część jego widzimy na ilustracji.

OO. Jezuici na kongresie meteorologów w Warszawie

Na kongres meteorologów w Warszawie przybyło pięciu członków Towarzystwa Jezusowego: O. Lejay z Zi-Ka-Wei (Chiny), O. J. E. Ramirez i Sarasola z Bogoty (Kolumbia), Rodes z Tortosy (Hiszpanja) oraz O. Miguel Selga z Manilli (Wyspy Filipińskie).

O. Selga, T. J. zakomunikował przedstawicielowi Katolickiej Agencji Prasowej następujące dane o pracy naukowej w dziedzinie meteorologii OO. Jezuiców na Filipinach. Kierują oni czterema departamentami obserwacji w Manilli: astronomicznym, meteorologicznym, seismologicznym i magnetycznym. — W pierwszym dokonywa się obserwacja planet i komunikowanie czasu dla okrętów dwa razy dziennie przez radio. Praca drugiego departamentu jest najważniejszą, bo zadaniem jej jest ochrona ludzkiego życia i mienia. mianowicie ostrzega się ludność przed nadchodzącymi tajfunami, jak również okręty na morzu o kierunku dążenia tajfunu. Departament seismologiczny bada trzęsienia ziemi, posiada instrumenty dla obserwacji środków trzęsienia ziemi, instrumentów tych jest dwa: seismograf Wicherta — wagi 1000 kg. i Willip-Galitzin wytwórni estońskiej. Czwarty departament poświęcony jest studiom magnetyzmu, podobnie, jak to jest i w Warszawie.

Wyspy Filipińskie liczą 13,000,000 mieszkańców, z których katolików jest 11 milionów; katolicy tamtejsi są głęboko religijni. Pęd do nauki wśród miejscowej ludności jest wielki; na Filipinach istnieje 5 uniwersytetów, z których jeden założony został w roku 1611 przez OO. Dominikanów i dotychczas przez nich jest prowadzony.

Filipińczycy są zdołni i wielu z nich zajmuje stanowiska inżynierów, adwokatów, doktorów. — Kościół cieszy się w państwie całkowitą wolnością. Na r. 1937 przygotowuje się wielki międzynarodowy Kongres Eucharystyczny, który trwać będzie od 4 do 8 lutego. Prace przygotowawcze są już w toku. W Manilli istnieje wiele kolegiów dla młodzieży płci obojga; liczba studentów katolickich wynosi 10,000. Wśród krajowców, zamieszkujących w górach w północnej części wyspy: Luzon i Mindanao pracują Misjonarze, ucząc ich i nawracając na ka-

toolicyzm. Z innych wyznań jest nieliczna grupa protestancka oraz grupa „kościół narodowy“, założonego przed 30 laty przez jednego odstępcę, liczy ona około pół miliona wyznawców. Pogan wraz z malajczykami jest około półtora miliona. Biskupów katolickich jest 14, i dwóch arcybiskupów: w Manilli i w Zebu. Klimat jest dobry dla rolnictwa, dla cudzoziemców nieco uciążliwy, jako tropikalny.

Kongres meteorologiczny w Warszawie dotyczył wyłącznie spraw meteorologii; została ustalona jednostajność obserwacji i służby pogody na świecie, co jest bardzo ważnym dla meteorologii aeronautycznej. Kongres warszawski był przygotowany bardzo starannie. — O. Selga jest zdania, że osiągnął powodzenie. Przybyli OO. Jezuici pracowali w podkomisjach kongresu od dnia jego otwarcia (2 września 1935 roku). Bardzo dodatnie wrażenie na nich sprawiła współpraca właściwych instytucji i władz, okazujących wszelkie poparcie. Zwrócił uwagę OO. Jezuiców, że Polacy byli dla nich bardzo uprzejmi, podziwiali religijność Polaków i pełne kościoły, jak również liczne oznaki religijności, jak: krzyże, statuy świętych. O. Selga zainteresował się bardzo ciekawymi napisami w pięknej łacinie na pomnikach i tablicach pamiątkowych w katedrze i innych kościołach, kilka z nich przepisywawszy, przesał do Manilli.

Przybyli OO. Jezuici zostali przyjęci na audjencji przez Ks. Kardynała Kakowskiego i Ks. Nuncjusza Apostolskiego. (KAP.)

Radio.

NOWE NORWIDJANA PARYSKIE. — Cyprjan Norwid znany jest dotychczas niemal wyłącznie jako poeta i pisarz. Natomiast jego twórczość malarska, bardzo zresztą skromnie reprezentowana w naszych niektórych muzeach, oraz w mało dostępnych zbiorach prywatnych — nie zdołała mu wywalczyć wyższego w polskiej opinii stanowiska. Utał się pogląd, że o ile Norwid pisarz jest postacią w naszej literaturze genialną, o tyle Norwid, jako artysta-malarz jest co najwyżej indywidualnością drugorzędą. Tymczasem znany badacz Norwidowski, Roman Zrębowski, natknął się obecnie w Paryżu na dwieście kilkadziesiąt zupełnie nieznanych obrazów poety, świadczących wprost rewelacyjnie o niepospolitym talencie malarskim Norwida. Cennymi, na ten temat, wrażeniami podzielił się p. Roman Zrębowski ze słuchaczami w szkicu literackim w dniu 17 bm. o godz. 18.30.

Programy stacji radiowych.

Środa, dnia 18-go września 1935.

Kraków. (293.5 m). Godz. 6.30 Transm. z Warszawy; 7.50 Program na dzień bieżący; 7.55 Pare informacyj; 8 Transmisja z Warszawy; 11.57 Sygnał czasu oraz hejnał z wieży Mariackiej; 12.03 Transmisja z Warszawy; 13.35 Południowy koncert popularyzacji; 13.25 Transmisja z Warszawy; 13.32 Mistrz operetki na płytach; 15.15 Transmisja z Warszawy i Poznań; 16.20 Kwartety wokalne Brahmsa; 16.45 Transmisja z Warszawy; 17.15 Muzyka z płyt; 17.50 Transmisja z Warszawy; 18.30: Skrzynka ogólna; 18.40 Wiadomości bieżące; 18.45 Starowłoskie arje w wyk. Marji Bienkowskiej; 19: Poradnik turystyczny; 19.10 Program na dzień następny; 19.20 Koncert reklamowy; 19.35 Wiadomości sportowe; 19.40 Transmisja z Warszawy; 20: Koncert kameralny; 20.45 Transmisja z Warszawy; 23.05 Piosenki francuskie z płyt.

Lwów. (377.4 m). Godz. 18.30 Tomasz Mann i powieść niemiecka — szkic literacki; 19 Sylwetka Aleksandra Nowakowskiego — człowiek i artysta; 23.05 Muzyka lekka z płyt.

Warszawa. (1839.8 m). Godz. 6.30 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze“; 6.33 Pobudka do gimnastyki; 6.36 Gimnastyka; 6.50 Płyty; W przerwie o godz. 7.20 Dziennik poranny; 7.50 Program na dzień bieżący; 7.55 Pare informacyj; godz. 8 Audycja dla szkół; 8.10—11.57 Przerwa; 11.57 Sygnał czasu; 12 Hejnał z wieży Mariackiej z Krakowa; 12.03 Dziennik południowy; 12.15 Pierwsze jaskółki sezonu — pogadanka; 12.30 Koncert z płyt; g. 13.25 Chwilka dla kobiet; 15.15 Przegląd giełdowy; 15.25 Wiadomości o eksporcie polskim; 15.30 Trio Stan. Rymowicza; 16 Audycja dla dzieci starszych z Poznania; 16.20 Kwartety wokalne z Krakowa; 16.45 Rozmowa muzyka ze słuchaczem radia; 17: W dżungli polskiej — reportaż; 17.15 Pieśni i fantazy operowe (płyty); 17.50 Świat się śmieje; 18: Recital skrzypcowy; 18.30 Skrzynka ogólna; 18.40 Życie kulturalne i artystyczne stolicy; 18.45 Muzyka salonowa z płyt; 19 Pogadanka rybacka; 19.10 Program na dzień następny; 19.20 Koncert reklamowy; 19.35 Wiadomości sportowe; 19.50 Samoloty i ludzie — reportaż; 20 Koncert z Krakowa; g. 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 Obrazki z Polski współczesnej; 21 III audycja z cyklu „Twórczość Chopina“; 21.35 Kwadrans poezji; 21.50 Możliwości leczenia raka; 22 Muzyka taneczna w wyk. orkiestry P. R.; 23 Wiadomości meteorologiczne; 23.05 Muzyka salonowa z płyt.

Katowice. (395.8 m). Godz. 15.15 Wiadomości giełdowe; 18.30 Ogrodnik śląski — pogadanka; g. 18.41 Redital śpiewaczy; 19 Biblioteki polskie na Śląsku.

»M A N O N«

OPERA W RADIO
WE WTOREK 17. IX. O GODZ. 21.15

Rzeczy ciekawe.

Potrójna obywatelka.

(—) W związku z niedawno zawartym małżeństwem córki premiera Francji Laval'a panny Jose z paryskim adwokatem hr. Rene de Chambrun wydobyły pisma paryskie interesujący szczegół, iż przez małżeństwo to p. Jose stała się właściwie potrójną obywatelką. Ponieważ jej mąż jako potomek w prostej linii Lafayette'a jest Amerykaninem, po matce honorowym obywatelem angielskim, a z tytułu swej faktycznej przynależności Francuzem, przeto w myśl francuskiego prawa małżeńskiego wszystkie te uprawnień przeszły także na jego obecną żonę.

Budżet Białego Domu.

(—) Podatnik amerykański musi rocznie złożyć na koszt utrzymania Białego Domu „wcale okragłą sumkę trzy i pół miliona dolarów. Z tego część znikoma bo zaledwie 10,000 dolarów stanowi pensja prezydenta a całą resztę pochłaniają cywilne i reprezentacyjne wydatki: urzędnicy, służba, detektywi, jazdy (np. samo utrzymanie dwu jachtów kosztuje rocznie 60 tys. dolarów) i przede wszystkim reprezentacja.

Z teatru im. Słowackiego.

„Henryk IV“ — dramat Ludwika Pirandello. Gościnny występ K. Junoszy-Stępowskiego.

W roku 1922 dyrektor Karol Frycz był świadkiem prapremjery „Henryka IV“ we Florencji. I on to przywiózł do Polski ten dramat, który u nas po raz pierwszy grano w roku 1924 w Warszawie. Ale dyrektor Frycz przywiózł nie tylko dramat Pirandello — przywiózł żywą tradycję nowego teatru twórcy „Sześciu postaci“, gdyż na przedstawieniu florenckim „Henryka IV“ był obecny Pirandello, który niewątpliwie ożywił dramatu i grze aktorów musiał wypowiedzieć swoje zdanie. I z tego właśnie powodu sobotnie przedstawienie krakowskie „Henryka IV“ w twórczej reżyserji dyrektora Frycza było tem bardziej ciekawe.

Postać Henryka IV w dramacie Pirandello niepokoiła i pociągala wielkich aktorów: w Krakowie widziliśmy przed kilku laty w tej roli Brydzińskiego, a później Moissiego. W Warszawie grał j. Kazimierz Junosza-Stępowski — obecnie znakomity gość naszego teatru. I w każdej z tych kreacji uderzały nas dwa zasadnicze elementy, dla których wielu artystów

przeżywali tę rolę: głęboki dramat psychologiczny i forma wypowiedzenia.

Nieszczęście, które przyniósł człowiekowi fatalny upadek z konia podstępnie podrażnionego — i zdrada kochanej kobiety — przemieniły żart, zabawę, maskaradę historyczną w rzeczywistość: spowodowały poplątanie historii, jej postaci i wypadków ze współczesnością — spowodowały obłąkanie człowieka, któremu w sztuce Pirandello zdaje się, że jest Henrykiem IV. Po dwudziestu latach zjawiają się owi maskaradowi goście w zamku nieszczęśliwego obłąkanego. On — wyzdrowiał już, ale gra jeszcze swoją rolę obłąkanego i rozpoznaje w gościach postacie z przed ośmiu set lat. I w tem właśnie rozdwojeniu myśli i zamysłów, których część jedna kryje się głęboko na dnie duszy bohatera, a druga jest dla niej jakby płaszczyzną historyczną — w tem właśnie rozdwojeniu leży podstawa psychologiczna roli. Kazimierz Junosza-Stępowski przeprowadza ją z maestrią przez trzy akty sztuki wspaniale retorycznej, potęguje ją i w III akcie doprowadza do tragizmu: dla uleczanego obłąkanca, który w wizjach średniowiecza zamknął fatalizm życia swojego — niema już powrotu do współczesności. Środkiem ekspresji psychologicznej gry wielkiego aktora

była maska, jej wyraz i jej plastyka. A drugim środkiem ekspresji była dynamika i barwa głosu. Kazimierz Junosza-Stępowski wniknął głęboko w istotę dramatu psychologiczno-retorycznego i cały bogaty światłocień duszy Henryka wyczelował, wypieścił swoim mistrzowskim wypowiedzeniem słowa: ułatwił przez to widowni rozwiązanie tajemnicy bohatera — i ułatwił widowni poznanie w tym właśnie dramacie Pirandello czar teatru słowa. Publiczność oklaskiwała entuzjastycznie znakomitego artystę.

Henryk jest postacią centralną dramatu, a osobami, które mu się dramatycznie przeciwstawiają, są: hrabina Matylda Spina i baron Tytus Belcredi. Otóż dyrektor Frycz, reżyserując sztukę, wprowadził bardzo słusznie pewną konieczną statykę i symetrię w ugrupowaniu osób: postacie hrabiny i barona ustawił tak, aby Henryk mógł zawsze panować nad sytuacją i nad całą przestrzenią sceny, akcentując myśl swoją — słowo i gest — przedewszystkiem wobec tych dwóch figur. I reszta postaci miała tu swoją statykę i artystyczną symetrię, tworząc zawsze z całością piękny i harmonijny obraz.

Publiczność krakowska powitała z radością

powrót pani Izy Kozłowskiej, która grała hrabinę Matyldę Spinę, akcentując doskonale dramatyczne wzruszenia. Tak samo serdecznie witano pana Wiktora Biegańskiego, który grał barona Tytusa Belcredi z dużą dystyncją i wytwornością. Nowozaangażowana pani Krystyna Brylińska okazała się w roli Rity bardzo korzystnie: miała wdzięk i doskonałe momenty dramatycznego przestachu. Zaznaczyć należy, że i debiut pana Jerzego Kaliszewskiego wypadł szczęśliwie: młody aktor w roli Bertolda okazał dużo inwencji twórczej. Jest to talent zapowiadający się bardzo dobrze. Pan Włodzimierz Macherski stworzył sylwetkę doktora Dionizego Genoniego komiczną, ale w miarę dyskretną, a pp. Zb. Woźniak, Wł. Staszewski, T. Kondrat i T. Burnatowicz mieli zawsze dobry gest i swobodę. Wogóle wszystkie role były opracowane w najdrobniejszych szczegółach. Nastrojów dramatu, któremu dyr. K. Frycz dał nową, piękną architekturę wnętrza — udzielał się wypelnionej do ostatniego miejsca widowni — zasłuchanej w głębokie słowo współczesnego włoskiego dramaturga

ANTONI WAŚKOWSKI

To słychać w Krakowie

WRZESIEŃ.

Wtorek: 17: Stygmatów św. Franciszka, Justyna męcz., Lamberta błsk.
Wschód słońca 5.20, zachód 17.50.
Długość dnia 12 godzin i 80 min.

Środa 18: Suche dñi, Józefa z Kupertynu kapł., Metodęgo bisk.
Wschód słońca 5.22, zachód 17.48.
Długość dnia 12 godzin i 26 min.

—0000—

NOWE WŁADZE STOW. MŁODYCH MUZYKÓW wybrane zostały onegdaj na Walnem Zebraniu w nast. składzie: prezes — Magd. Lipkowska, wiceprezes — Ad. Rieger, sekretarz — mgr. Stan. Golachowski, skarbnik — mgr. Elżb. Willman i inni.

TURNIEJ O MISTRZOSTWO KRAK. KLUBU SZACHISTÓW na rok 1935 — z udziałem tylko członków Klubu — odbędzie się od 10 października do 10 grudnia. Dla zwycięzców przewidziano pięć nagród, a mianowicie medale, dyplomy i dzieła szachowe.

SAMOBÓJSTWO SŁUŻACEJ. W nocy z nie dzień na poniedziałek usiłowała popełnić samobójstwo przez zażycie większej ilości „Kogutków“, 21-letnia służąca Marja Wiśniewska, bez stałego miejsca zamieszkania. Po spożyciu proszków dostała ona na ul. Łokietka ataku bólow. Wezwany lekarz Pogotowia Ratunkowego przewiózł ją do szpitala Ubezpieczalni Społecznej. Przyczyna usiłowanego samobójstwa nie została ustalona.

—0000—

ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY.

KURSY ZAWODOWE. Dyrekcja Muzeum Przemysłowego i Woj. Instytut Rzem. Przemysłowego w Krakowie urządziła w br. szkolnym następujące kursy: elektrotechniczny, obsługi silników spalinowych, obsługi kotłów parowych, obsługi maszyn parowych, hartowania i cementowania stali, spawania i cięcia metali, instalatorskie (wodociągowe - kanalizacyjny), centralnego ogrzewania i chłodzenia, wyrobu i naprawy wag, galwanotechniki, barwienia metali, budowlany, żelbetowy, konstrukcji rusztowań budowlanych, kaflarski, malarzy i lakierników, rysunków technicznego i stolarskiego, ogrodniczy, radjotechniczny, galanterji skórnej, rękawiczniczy, kroju i szycia, bielizniarstwa oraz trykotarstwa ręcznego i maszynowe. Dla zamiejscowych zniżka kolejowa (bilet szkolny). Zgłoszenia przyjmuje i informację udziela Dyrekcja Muzeum i Instytutu ul. Smoleńsk 9 od 8—14.

—000—

REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO.

Wtorek: „Henryk IV“.
Środa: „Henryk IV“.
Czwartek: „Azais“.

—00—

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

SWIT: „Sequoia“.
WANDA: „Legion nieustraszonych“.
APOLLO: „Karys hiszpański“.
SZTUKA: „Dziewczę z obików“.
UCIECHA: „Mała mateczka“ (z Fr. Gaal).
STELLA: „Zagłada“ i „Sobowót“.
ADRIA: „Marzecz usta“.
PROMIEN: „Księżniczka przez 30 dni“ i „Urwis z Hiszpanji“.
BAGATELA: „Malowana zasłona“. Na scenie rewja „Jesienne podrygi“.

—000—

GOŚCINNE WYSTĘPY KAZIMIERZA JUNOSZY-STĘPOWSKIEGO. Dzisiaj, we wtorek i jutro w środę znakomity artysta Teatru Narodowego w Warszawie, Kazimierz Junosza-Stępowski wystąpi w jednej z najwspanialszych swych kreacji, w tytułowej roli w tragedji L. Pirandella „Henryk IV“. W innych rolach udział biorą pp.: Brylińska, Iza Kozłowska, Wiktor Biegański, Burnatowicz, Kaliszewski, Kondrat, Macherski, Senowski, Staszewski, Woźniak. — Pod kierunkiem reż. W. Biegańskiego odbywają się próby z komedji L. Verneuil'a pt. „Azais“, której pierwsze przedstawienie odbędzie się w czwartek bież. tygodnia. W roli głównej wystąpi K. Junosza-Stępowski.

—00—

Wystawa obrazów w K. D. A.

Wystawa prac malarskich St. Zechowskiego zorganizowana staraniem „Akademickiego Związku Promienistego“ w Krakowie w sali Katolickiego Domu Akademickiego przy pl. Jabłonowskich w Krakowie dostępna będzie dla publiczności jeszcze do końca bieżącego miesiąca. Wystawa obejmuje blisko 100 obrazów, które przedstawiają bardzo interesujący dorobek twórczości młodego malarza. Oto tytuły niektórych z nich: „Bunt“, „Sława“, „Pochód sztuki polskiej“, „Teśknota za słońcem“, „Daremny sprzeciw“, „Michał Anioł w kaplicy sykstyńskiej“, „Soneta Kreutzerowska“, „Wyzwolenie myśli“, „Sny o potędze“, „Jackowi Malczewskiemu“, „Hymn do natury“ itp.

Dziś i codziennie w kinie SWIT Straszewskiego 18.

Tel. 182-01.

Wielki, potężny program otwarcia sezonu 1935-36. — Arcydzieło ponad wszelkie porównania! Film jedyny w swoim rodzaju!

Sequoia

Obraz wzruszający prostotą i prawdą życiową. Dramat zwierzęcej rewolucji przeciwko człowiekowi. Akcja filmu rozgrywa się wśród sieniawieci, zasadzek i niebawymych niebezpieczeństw. — Scenariusz opracowano według powieści MALIBU VANCE J. HOYT'a. — Realizacja słynnego CHESTER M. FRANKLINA. W rolach głównych: Toni Martin **JEAN PARKER** Bob Alden **RUSSEL HARGREAVE** **PAUL HURST** **JELEŃ MALIBU** Puma **GATO**. — Wszelkie superlatywy są za blade dla określenia filmu tego. W programie fenomenalny dodatek kolorowy ze złotej serii „Happy Harmonies“ p. t. „Gdy kot na spacerze“. — Ponadto najnowsza kronika dźwiękowa. — Przedstawienia codziennie od godziny 5-tej. W niedzielę od godziny 3-ciej popołudniu. — Ceny miejsc normalne.

Nowa centrala telefoniczna w gmachu Magistratu

Od dłuższego czasu prowadzone były w gmachu krakowskiego magistratu prace nad przebudową sieci telefonicznej, którą posługują się do tej pory poszczególne wydziały zarządu miejskiego. Biura te posiadają telefony włączone bezpośrednio do sieci telefonicznej miasta. Przeprowadzone prace, które są już na ukończeniu zmieniają ten stan rzeczy.

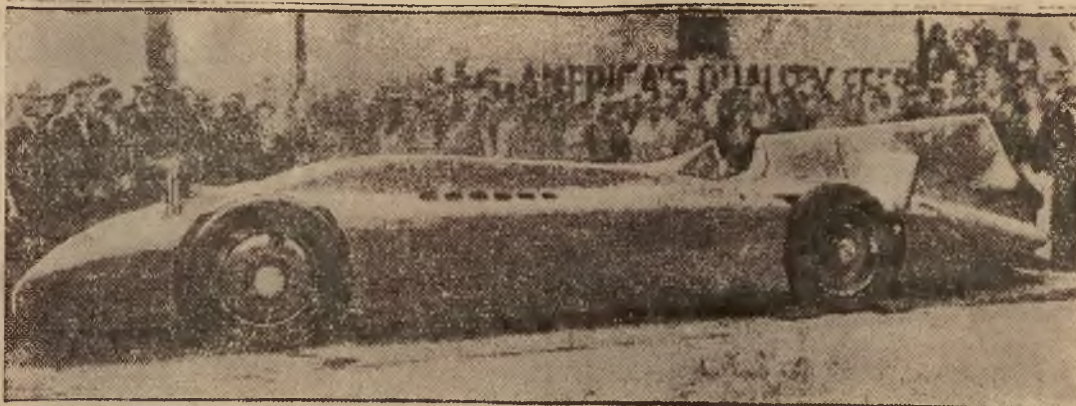
Z dniem 18 bm. tzn. w nadchodzącą środę Zarząd miejski uruchomi własną centralę telefoniczną, która będzie łączyła rozmówców z miasta z poszczególnymi urzędami, wydziałami i biurami miejskimi, mieszczącymi się w gmachu głównym Zarządu m. i w Pałacu Larischa. Dotychczasowe telefony pocztowe będą stopniowo likwidowane. — Chcąc uzyskać rozmowę telefoniczną z poszczególnymi Wydziałami należy od tego dnia począwszy dzwonić na numer centrali 153-20 i zażądać odpowiedniego połączenia.

Centrala ta czynna będzie codziennie w dni powszednie od godziny 8—15. W godzinach popołudniowych oraz w niedziele i święta czynne będą następujące połączenia telefoniczne: 153-20 Wydział Główny i Sala Rady m.; 153-24 Sekretariat Prezydjalny, 153-23 Wydział Zdrowia, 153-25 Budowa Muzeum Narodowego, 153-21 Portier nocny, 153-22 Dozorca gminach.

Według uzyskanych informacji centrala telefoniczna magistratu posiadać będzie tylko jeden telefon (nr. 153-20), przy pomocy którego będzie się można p. l. z telefonami poszczególnych biur. Już pierwsze dni działalności nowej centrali wykazały z całą pewnością, że ten jeden jedyny telefon absolutnie nie wystarczy do obsłużenia licznych rzesz mieszkańców miasta, którzy do załatwienia wielu spraw zechcą posłużyć się telefonem.

—000—

Samochód wyścigowy

na którym rekordzista Campbell na torze w Salt City w Ameryce uzyskał szybkość 428 kilometrów na godzinę.

Widzimy z tego, że autora interesuje przede wszystkim problem pozaplastyczny, to jest temat, którego podniosłość ideowa, czy oryginalność filozoficzna, może nam imponować w plastyce tylko wtedy, gdy opracowany jest on artystycznie, a więc w odpowiedniej formie i kolorze. W opanowaniu za tem tych istotnych elementów sztuki plastycznej powinien autor wystawionych prac skoncentrować swój wysiłek i starać się znaleźć swój indywidualny wyraz plastyczny, którego dotąd jeszcze nie ma, przypominając innych naszych twórców, głównie St. Szukalskiego, swego mistrza. Wystawcy, w którego pracach widzimy niewątpliwie talent malarski życzymy, aby dotychczasowych rezultatów nie uważał za szczytowe i wytrwale pracował w obranym kierunku. Stają przed nim otwarte nieograniczone możliwości rozwoju.

(s. m. m.)

—000—

Targi na zwierzęta domowe.

Izba rolnicza w Krakowie chce umożliwić rolnikom zaopatrzenie się w doborowe sztuki hodowlane organizując w dniach 2 i 3 października na krańcu błon krakowskich na terenie, gdzie kilka miesięcy temu odbyła się wystawa koni remontowych, targi na zwierzęta domowe. — Zgłoszono na niej do tej pory 170 sztuk bydła rasowego 18 sztuk nierogacizny, 90 szt. drobiu itd.

Straszny wypadek na ul. Pasterskiej. W poniedziałek popołudniu ul. Pasterska była widownią strasznego wypadku. — Pod przejeżdżającym tą ulicą wóz, naładowany węglem, wpadł mieszkający w domu nr. 35 10-letni Zbyszek Pyszyński. Kola wozu zmiażdżyły chłopcu głowę, skutkiem czego zginął on na miejscu. Wezwany lekarz Pogotowia Ratunkowego stwierdził śmierć. — Władze policyjne rozpoczęły śledztwo celem ustalenia kto ponosi winę tragicznego wypadku.

Zmarła na rękach matki.

W niedzielę późnym wieczorem w poczekalni II klasy na głównym dworcu w Krakowie zatrzymała się w przejeździe z Szczawnicy do Chorzowa p. J. Hasny, żona nauczyciela szkoły powszechnej w Chorzowie. Przewiozła ona swą 21 letnią córkę Zofję, uczennicę gimn., która leczyła się w sanatorium w Szczawnicy. Prowadzona od lat kuracja nie dawała jednak pozytywnych rezultatów. Ostatnio w stanie zdrowia córki p. Hasno nastąpiło pogorszenie. Gdy w niedzielę wieczorem córka wraz z matką zatrzymały się w poczekalni II klasy, gdzie zamierzały oczekiwać pociągu zdążającego do Chorzowa, chora córka asiala nagle i po kilku minutach zmarła na rękach matki. Matka pod wrażeniem tragicznego wypadku zasiała. Wezwano lekarza, który przewiózł nieszczęśliwą matkę na stację Pogotowia rat. Zwiłki córki przewiezione zostały do Zakładu Medycyny sądowej.

Wyrok w procesie o nadużycia w Ubezpieczalni Społ.

W poniedziałek zapadł wyrok w procesie o nadużycia popełnione w Ubezpieczalni Społecznej w Krakowie. Trybunał, któremu przewodniczył s. s. o. Solecki, skazał b. funkcyjnarza Ub. Społ. Pawłuskiewicza na 10 miesięcy więzienia i utratę praw na lat 2. Wykonanie kary zawieszono Pawłuskiewiczowi na lat 3. Został on uznany winnym przywłaszczenia kwoty 86 zł. Dwaj dalsi oskarżeni Urbanowski i Sapecki uwolnieni zostali od winy i kary.

CZYTELNICY!

Zadajcie „Głosu Narodu“, we wszystkich kawiarniach, restauracjach i na dworcach kolejowych!

„ALLIANCE FRANÇAISE“

Kursa języka i literatury francuskiej.

Najlepsi profesorowie, najprzystępniejsza cena. — Osobne kursa dla stowarzyszeń i organizacji. Wpisy: Kraków, Krupnicza 2, 1-sze piętro, od 3-tej do 7-mej popołudniu i u profesora HAMELA, telefon 188-84.

Jak głosował Kraków?

Na odbytych ostatnio posiedzeniach okręgowych komisji wyborczych ustalono ostateczne wyniki wyborów do Sejmu. W okręgu 80 na 61.062 uprawnionych głosowało tylko 28.082 osoby, w czem oddano 2.059 kartek nieważnych. — W okręgu 81 na uprawnionych 68.579 głosowało 31.441 osób, kartek nieważnych oddano 4.147.

—0000—

600 tysięcy zł. na roboty drogowe wydano w powiecie wadowickim.

Pod przewodnictwem starosty pow. H. Sowińskiego odbyło się onegdaj posiedzenie wadowickiej Rady powiatowej, na którym poszczególni referenci wydziału powiatowego złożyli sprawozdania z działalności za rok 1934/35. Wykonanie budżetu zamyka się w cyfrze 373.981 zł. co stanowi 90 proc. wykonania sum preliminowanych. Wydatki powiatu na drogi łącznie z wydatkami osobowymi wynosiły 190.497 zł., zaś według sprawozdania pow. Zarządu Drogowego, oprócz tego wykonano na terenie powiatu na drogach państwowych i wojewódzkich roboty wartości 600.000.

OBUWIE wszelkiego rodzaju tak:

spacerowe, wieczorowe, sportowe, na chole, nogi, do polowania, jakoteż buty z cholewami oficerskie i do konnej jazdy poleca ze składu i na zamówienia po cenach niskich

Pierwszorzędny magazyn i pracownia obuwia

PIOTR WĄSIK dawniej **W. KAPERA**

Kraków, ul. św. Tomasza 29.

Specjalny dział reperacyjny do dyspozycji P. T. Klientów.

Sport

Kompromitująca porażka tenisistów Legji.

W niedzielę zakończył się w Warszawie trzydniowy międzynarodowy mecz tenisowy pomiędzy Międzynarodowym Klubem Tenisowym Zagrzeb a Legją. Wygrali tenisisci zagrzebscy w stosunku 4:0! przytem ostatnia gra Tłoczyński—Kukuljewicz przerwana została spowodu ciemności, a ponieważ dogrywka meczu tego nie nastąpi, przeto wynik nie został uwzględniony w ogólnym wyniku spotkania.

Porażka Legji z niezbyt silną drużyną z Zagrzebia nie przynosi tenisowi polskiemu zaszczytu.

Wioślarskie Mistrzostwa Krakowa.

W Krakowie, na Wiśle odbyły się międzyklubowe regaty wioślarskie o mistrzostwo Krakowa. Poza zespołami miejscowymi w zawodach wzięli udział wioślarze K. K. W. z Bydgoszczy i Jerzy Kepel z AZS, Wilno. Bieg główny w jedynekach o mistrzostwo Krakowa nie przyniósł oczekiwanego sensacyjnej walki Vereya z Kepelem, gdyż ten ostatni w połowie trasy przestał wiosłować w chwili, gdy go mijal Verey (tłumaczył się zalaniem fali przez motorówkę). Czas Vereya 3:20 min. W ogólnej punktacji zawodów pierwsze miejsce zajął AZS. (Kraków) — 53 pkt., drugie K. K. W. Bydgoszcz — 50 pkt.

—000—

ŁÓDŹ—ZAGRZEB 2:1. W międzynarodowym meczu Hazeny reprezentacja Łodzi pokonała Zagrzeb 2:1 (1:1). Decydującą o zwycięstwie bramkę zdobyła Głazewska w ostatniej minucie.

PILKARZE KRAKOWSCY NA ŚLĄSKU. Krakowskie Podgórze rozegrało na Śląsku mecz z 06 Myslowice osiągając wynik remisowy 4:4 (1:2).

W MIĘDZYNARODOWYM TRÓJMECZU LEKKOATLETYCZNYM W KATOWICACH w punktacji ogólnej pierwsze miejsce zajął Wrocław — 132 pkt., 2) Śląsk Polski 110 pkt., 3) Śląsk Niemiecki 78 pkt. Wybitniejszych wyników nie uzyskano. W zawodach brała udział poza konkursem Walasiewiczówna.

LEKKOATLECI LWOWA pokonali w niedzielę reprezentację Krakowa w stosunku 97:66. **PILKARZOM KRAKOWSKIM** powiodło się we Lwowie lepiej niż lekkoatletom. Pokonali oni piłkarzy Lwowa 2:1 (2:0).

Życie gospodarcze.

Likwidacja nieściągalnych zaległości podatkowych.

Izby Skarbowe oraz wszystkie Urzędy Skarbowe otrzymały okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 7 bm. polecenie umorzenia wszystkich figurujących w księgach bierczych zaległości bez względu na ich wysokość: a) w podatkach wojewódzkim od wyszynku i od wzbogacenia się oraz w nadzwyczajnej daninie państwowej z roku 1921 — łącznie z wszelkimi dodatkami. b) w grzywnach i karach pieniężnych w zakresie podatków: gruntowym, od nieruchomości, od lokali oraz placów budowlanych, przemysłowym, w obu jego formach, dochodowym z obu jego działów, specjalnym od tantiem, kapitałowym i rent oraz majątkowym, nałożonych orzeczeniami, wydanymi do dnia 31 marca 1933 r. wyjąwszy grzywny i kary pieniężne, nałożone na podstawie art. 96 ustawy o podatku dochodowym oraz art. 105 ustawy o podatku przemysłowym.

Zarządzenie to, ma na celu uporządkowanie ksiąg bierczych przez usunięcie z nich należności obecnie nieściągalnych z następujących powodów:

1) faktycznej likwidacji przedsiębiorstwa zwinienia warsztatu pracy lub też utraty płatnika źródła dochodu, jeżeli zarazem płatnik ten nie posiada innego majątku lub dochodu, na który można skierować egzekucję;

2) śmierci płatnika lub emigracji, jeżeli płatnik nie pozostawił majątku i jeżeli okoliczności te, znane są władzy skarbowej dokładnie;

3) zmiany stałego miejsca zamieszkania przez płatnika i niemożność ustalenia jego obecnego miejsca zamieszkania.

LIKWIDACJA TARNOWSKIEGO KOMITETU POWODZIOWEGO.

Ogłoszone świeżo sprawozdanie powiatowego Komitetu Pomocy dla powodzi w Tarnowie wykazuje, że akcja szła w kilku kierunkach jak dożywianie, pomoc siewna, odzieżowa, odbudowy, higieny i t. d. Gotówką i w naturze otrzymali powodzian tego okręgu w sumie 1 miliona złotych. Koszta administracji wyniosły około 40 tysięcy złotych, stanowiły zatem 4 procent ogólnej kwoty wpływów.

Z dniem 13 września b. r. Komitet został zlikwidowany, a nadzwyczajny przychód przekazano komitetowi wojewódzkiemu. Większość darów uzyskał ten obszar z Wielkopolski, która okazała prawdziwą ofiarności.

—0000—

Taryfa maksymalna na mięso w Berlinie.

Gospodynie niemieckie muszą dostosować swe życzenia do stanu aprowizacji.

Prezydent policji berlińskiej wydał zarządzenie, regulujące ceny mięsa w Berlinie. Wołowina bez kręci kosztować ma 1 RM za 1 funt I gatunku, 90 fenigów za 1 funt II-go gatunku, funt szynki 85 fenigów. 1 funt szmalcu 1 RM itd.

Rozporządzenie podkreśla, że w ostatnim czasie władze musiały wielokrotnie interwenjować, a nawet karać sprzedawców mięsa, którzy nie stosowali się do ustalonych maksymalnych stawek. W rozporządzeniu zwrócono uwagę na to, że przez pewien czas na targu mięso wieprzowe będzie w ograniczonej ilości i że ludność powinna w tym czasie zakupywać więcej konserw mięsnych oraz wołowiny. Zaopatrywanie 4 milionów mieszkańców Berlina — głosi rozporządzenie — nie może się kierować życzeniami gospodyń domowych, lecz przeciwnie ich życzenia powinny się dostosować do sytuacji aprowizacyjnej.

Nowa afery żydowskiej „spółdzielni“

SETKI POSZKODOWANYCH NABYW CÓW „DOLARÓWEK“ — NA RATY.

Prasa łódzka rozpisuje się obszernie o manipulacjach jednej z krakowskich „spółdzielni kredytowych, których ofiarą padło wielu mieszkańców Łodzi i okolicy. Pomimo licznych i przykrych doświadczeń, jakie szerokie sfery społeczeństwa porobiły na kupnie obligacji pożyczek państwowych „na raty“ — wciąż jednak powstają nowe oszukańcze imprezy aranżowane prawie z reguły przez żydów i wciąż znajdują się naiwni wpłacający szereg rat po to, by w końcu dowiedzieć się, że zostali oszukani i że obligacji nie otrzymają. Należy wyrazić zdziwienie, że sprawa tego nabierania ludności przez pomysłowych sprytlarzy żydowskich, którzy pod firmą spółdzielni uprawiają swój proceder — nie spowodowała dotąd jakiegokolwiek interwencji powołanych czynników z Państwową Radą Spółdzielczą na czele.

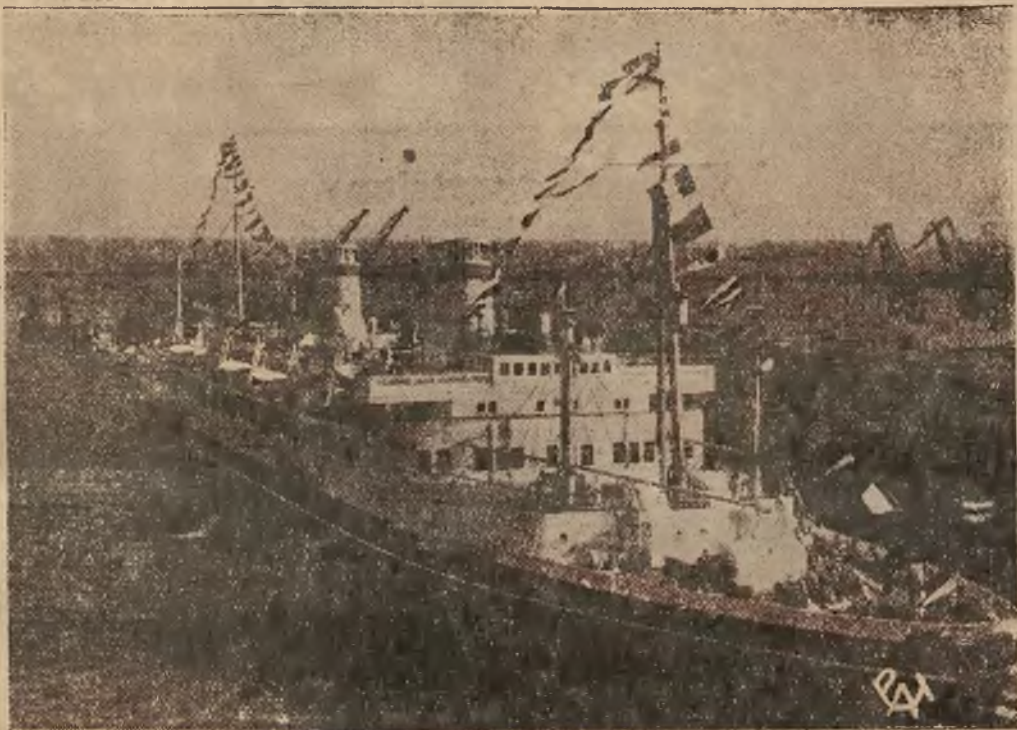
Afera, o którą w danym wypadku idzie, sięga roku 1930, w którym założono w Krakowie „Krakowską Dyskontową i Kredytową Spółdzielnię z ogr. odpow.“. Lokal jej mieścił się w Rynku Głównym. Banczek ten wystawił na prowincję agentów, którzy setki osób naciągali na kupno „dolarówek“ na raty a nadto w drodze bezpośrednich korespondencji zawierano z różnymi osobami transakcje na sprzedaż obligacji dolarówki w cenie po 77 złotych (!) za sztukę. Zamawiający wpłacał raty przekazywając na konto PKO, jakie spółdzielnia sobie otworzyła.

Banczek ten, nie ograniczał się jednak do sprzedaży obligacji, albowiem nadsyłał swym klientom broszury, wydawane przez siebie a zawierające ciągnięcie powszechnie znane z prasy codziennej, tudzież pouczenia o wygranych — również znane z zarządzeń władz. Za te broszury, o charakterze nieudolnych ulotek reklamowych banczek kazał sobie następnie płacić i to słono! Gdy jednak zniecierpliwiony klient upominał się o nadesłanie mu zamówionej obligacji, spółdzielnia odpowiadała mu, że niedopłacił jeszcze tyle a tyle złotych. W ten sposób, zwlekając, oszukańcza spółka wyłudzała od setek osób znaczne kwoty a nie nadesłała im obligacji, wreszcie w marcu b. r. ogłosiła swą likwidację, przeprowadzaną obecnie przez likwidatorów sądowych. Jak nas informują — likwidatorzy sądowi zamierzają obecnie w miarę możliwości przesłać kolejno obligacje tym, którzy wpłacili odpowiednie należności, w jakim jednak stopniu to się uda — w tej chwili niewiadomo.

Nie ulega natomiast wątpliwości, że w aferze tej, w której wpłynęły już doniesienia do Prokuratury w Łodzi — szereg osób zostało poszkodowanych i że bliższe dochodzenia będą musiały ustalić wysokość i rozmiary szkód wyrządzonych klientom tej osobiwej „spółdzielni“.

—000—

Statek „Piłsudski“ w Gdyni.

W czwartek dnia 12 bm. zawinął do Gdyni wielki transatlantyk polski „Piłsudski“, dokonawszy pierwszej swej podróży turystycznej. Oficjalne i uroczyste powitanie statku nastąpiło w sobotę dnia 14 bm. Na zdjęciu M/S „Piłsudski“ w porcie gdyni.

Żydowskie kasy bezprocentowego kredytu mobilizują swe środki finansowe.

WZMOŻENIE GROŹNEJ KONKURENCJI DLA POLSKIEGO RZEMIOSŁA I HANDLU.

Żydowskie organizacje w Polsce wykazują znowu wzmoczoną aktywność w kierunku mobilizowania funduszy dla żydowskich kas bezprocentowego kredytu. Jak wiadomo kasy te są fundamentalną podstawą żydowskiego handlu i przemysłu i kredytem swym stwarzają dla żydowskich sfer gospodarczych zupełnie wyjątkowo korzystną sytuację, w porównaniu z handlem i przemysłem chrześcijańskim.

W tych dniach ukazała się odezwa wydana przez grono najwybitniejszych działaczy żydowskich, skierowana do społeczeństwa żydów

skiego. Odezwa ta brzmi:

„Pod egidą wybitnych osobistości żydowskich w kraju i zagranicą i za poparciem mianowanych czynników proklamuje C. K. B. (Centrala Kas Bezprocentowych Pożyczek) w Polsce wielką akcję pomocy na terenie całego kraju. Do tej akcji wzywamy społeczeństwo żydowskie.

Wszyscy stanąć muszą do szeregu. Nikogo nie śmie braknąć, gdy ulica żydowska woła o ratunek. Połączmy się we wspólnym wysiłku w obliczu zbliżających się świąt uroczystych, spełnijmy nasz obowiązek.“

Fakt ten należy zanotować tembardziej, że równocześnie polskie kupiectwo i handel nie posiada żadnej organizacji kredytowej, która spieszyłaby mu w chwilach ciężkich z pomocą i to nie mówimy już o kredycie bezprocentowym ale nawet jeśli idzie o zwykły, oprocentowany kredyt. Brak tych kredytów, zwłaszcza w dobie przeżywanego kryzysu daje się dotkliwie we znaki zwłaszcza rzemieślnikowi polskiemu uniemożliwiając mu nie tylko rozszerzenie swej placówki zawodowej, ale także uniemożliwiając mu staranie się o dostawy dla instytucji państwowych i samorządowych, względnie przyjmowanie jakichkolwiek wię-

szych zamówień. Warsztaty rzemieślnicze z braku kredytów nie są dostosowane do tego rodzaju większej produkcji. Wprawdzie słyszy się od czasu do czasu o przydzieleniu przez Bank Gosp. Kraj. za pośrednictwem kas komunalnych specjalnego kredytu rzemieślniczemu, jest to jednak kredyt tak drogi, że zaciągnięcie go jest niemożliwe dla większości warsztatów, które nie byłyby w możności wypracować tak wysokie koszty obsługi pożyczek. Poza to uzyskanie tych kredytów połączone jest z szeregiem formalistycznych utrudnień.

Zupełnie natomiast pozbawione jest kredytów specjalnych — kupiectwo polskie, zdane wyłącznie na drogi i trudny do uzyskania kredyt bankowy. W tych warunkach wzmocnienie sił finansowych żydowskich kas bezprocentowego kredytu grozi kupiectwu i rzemiosłu chrześcijańskiemu wzmocnieniem niebezpiecznej konkurencji żydowskiej. I z tym faktem należy się liczyć.

Obuwie

wszelkiego rodzaju tak:

spacerowe, wieczorowe, sportowe, na chore nogi, do polowania, narciarskie, jako też buty z cholewami do konnej jazdy, oficerskie.

Poleca ze składu i na zamówienia po cenach niskich

Pierwszorzędne magazyny — obuwia i wytwórnia —

DZIADON WŁADYSŁAW

Kraków, Al. Mickiewicza 41 i Długa 3.

Również przyjmuje się wszelkie naprawy.

Minister Skarbu nie miał prawa zatrzymać djet wicemarszałkom Sejmu.

Najw. Trybunał Admin. wydał sensacyjne orzeczenie w sprawie wstrzymania przez p. ministra skarbu p. Matuszewskiego wypłaty djet, należnych 5-ciu wicemarszałkom Sejmu, rozwiązanej dn. 30 sierpnia 1930 r. Wicemarszałkowie: Jan Dąbski, Michał Róg, Seweryn Czerwotyński, dr. Włodzimierz Zahajkiewicz i Zygmunt Żuławski w piśmie, wniesionem do ministerstwa skarbu w dniu 18. lutego 1931 zażądali wypłaty im djet za miesiące wrzesień, październik i listopad 1930 r., którą to wypłatę wstrzymał im p. Matuszewski. Ministerstwo skarbu w odpowiedzi oświadczyło, że wstrzymanie wypłaty tych djet nie cofnie, gdyż kadencja sejmowa już się skończyła. W tych warunkach zainteresowani wnieśli skargę do N. T. A. W skardze tej podnieśli, że ustawa skarbową nie daje ministrowi skarbu prawa kwestionowania należności i legalności wypłat przewidzianych w budżecie. Ustawy znają tylko pojęcie mandatu a nie „funkcji poselskiej“ i z samym mandatem łączy prawo poboru djet.

Najw. Trybunał Admin. całkowicie podzielił stanowisko skarżących i uznał, że minister skarbu przekroczył zakres swojej kompetencji. Na tej podstawie zarządzenie ministerstwa zostało uchylone.

Zboże nadal zwyżkuje.

Na rynku krajowym panuje w dalszym ciągu tendencja zwyżkowa wobec malej podaży. Zwyżka ta dotyczy wszystkich zbóż, najmniej stosunkowo jednak żyta, które jest u nas najważniejszym ziemiopłodem. Dlatego też słusznie poniekąd rolnicy wskazują, że straty na zbożu z trudnością będą mogły być wyrównane zwyżką na artykułach hodowlanych. Na zwyżkę cen duży wpływ wywierają niewątpliwie również wiadomości o mniejszych zbiorach w niektórych powiatach woj. poznańskiego, łódzkiego itd. Przypuszczają nawet, że ogólny zbiór tegoroczny będzie mniejszy od ze szlencznego. Tu i ówdzie ucierpiały również ziemniaki, które stanowią podstawę przyżywieniu inwentarza.

Na uwagę zasługuje bardzo mała podaż zbóż, zwłaszcza żyta. Na największym rynku krajowym — w Warszawie — giełda zbożowa notuje sprzedaż dzienną w ilości około 250 ton żyta. Jest to ilość zaledwie wystarczająca na aprowizację samej Warszawy. Decydującym momentem w tym zakresie jest oczywiście wstrzymanie egzekucji z tytułu zaległości podatkowych do 15 października. Rolnik ma więc przed sobą jeszcze przeszło miesiąc czasu. Wprawdzie zbliża się drugi groźny termin — 1 października, kiedy wypadnie płacić prze ważnie dwie raty amortyzacyjne z tytułu oddłużenia. Trudno przewidzieć, w jaki sposób rolnictwo wybrnie z tych trudności, na razie jednak podaży nie widać.

—000—

Dziś w kinoteatrze

„WANDA“

Sw. Gertrudy 1, 5

Monumentalne arcydzieło zakrojone na olbrzymią niespotykaną dotychczas skalę. Fascynujący pełen realizmu życiowego obraz nagrodzony przez Akademię Sztuki Filmowej w Los Angeles

Legjon nieustraszonych

stawia niezatarte wrażenie.

Maureen Sullivan

Lewis Stone.

revelacyjne dodatki dźwiękowe. Początek seansów w dniu powszednim o g. 5, 7 i 9.10, w nie

dzieli święta o godz. 3 popoł. Program Nr. 2.

Poleźny dramat bezgranicznej miłości, która w sercach ludzkich pozarwiera. W rolach głównych niezapomniany „Czemp“ Wallace Beery

aktor, którego każda kreacja pozostawia partnerkę J. Weissmüllera w filmie „Człowiek mała“ oraz Robert Young.

Fenomenalna reżyseria. Ponadrewelacyjne dodatki dźwiękowe. Początek seansów w dniu powszednim o g. 5, 7 i 9.10, w nie

dzieli święta o godz. 3 popoł. Program Nr. 2.

Krytyczny „tydzień” w Genewie.

„Komitet Pięciu” w poszukiwaniu formuły zaleceń.

Genewa, 16. września (PAT). Dzień wczorajszy przeszedł w Genewie bez wrażeń i miał typowy charakter niedzieli, z której skorzystali członkowie rozmaitych delegacji i dziennikarze dla odbycia wycieczek. Jedynie podkomisja ekspertów Komitetu Pięciu pracowała nad wykończeniem swego sprawozdania. Spodziewane jest, że prace ekspertów ukończone zostaną w poniedziałek i że posiedzenie Komitetu Pięciu, zwołane zostanie na wtorek.

Dalsza procedura zarysowuje się, według informacji ze źródeł angielskich w ten sposób, że Komitet Pięciu, po przyjęciu sprawozdania ekspertów przedstawi na jego podstawach pewne zalecenia szerszemu gronu Rady. Czy będą to cała Rada, powołana z wyjątkiem

Włoch w charakterze nowej specjalnej komisji, czy też poszczególni jej członkowie, nie zasiadający w Komitecie Pięciu, zostaną z wyjątkiem Włoch prywatnie zapytani o opinię, nie jest jeszcze przesądzone. Dopiero

PO SPRECYZOWANIU STANOWISKA CO DO ZALECEŃ

Komitetu Pięciu, zalecenia te przedstawione zostaną obu stronom. Stanowisko Włoch przyjmujących lub odrzucających te zalecenia ulegnie więc prawdopodobnie formalnemu wyjaśnieniu. Nie należy się jednak spodziewać tego wcześniej, niż pod koniec tygodnia, w czwartek lub w piątek.

Włosi dalej prowokują Anglię.

Genewa (PAT). W kołach delegacji brytyjskiej panuje pewne rozgoryczenie spowodowane komunikatem rządu włoskiego, ogłoszonego wczoraj w Rzymie, a zwłaszcza ze względu na ustęp, dotyczący wzmocnienia wojsk włoskich w Libii. W kołach angielskich podkreślają rzekomo prowokacyjny charakter tego ustępu ko-

munikatu, widząc w nim pewnego rodzaju groźbę w stosunku do W. Brytanii w związku ze sprawą Egiptu. W kołach angielskich otrzymano informacje, że wojska skoncentrowane przez Włochy w Libii składają się z dwóch dywizyj o ogólnej sile 33 tys. żołnierzy.

Anglia wyrzeknie się dotychczasowych błędów.

Londyn (PAT). „Morning Post” dowiaduje się, że w związku z demarche francuską w Foreign Office rząd brytyjski rozważa obecnie sprawę udzielania Francji gwarancji, że rząd brytyjski uznaje swe zobowiązania, wynikające z paktu odnośnie do Europy Środkowej. Istnieją powody do przypuszczenia, że celowość takiego zapewnienia jest obecnie poważnie rozważana. W kołach rządowych uważają za rzecz pierwszorzędnej wagi, by w razie wybuchu działań wojennych pomiędzy Włochami i Abisynią, aparat Ligi został w sposób skuteczny zwrócony przeciw napastnikowi.

Korespondent dyplomatyczny „Daily Telegraph” przewiduje, że raport Komitetu Pięciu odrzuci projekt francuski, by Włochy otrzymały przeważający wpływ w Abisynji. Korespondent podkreśla, że w razie, gdyby Liga zde-

cydowała się zastosować art. 16 paktu, to długie tygodnie jeszcze upłyną, zanim skuteczne kroki zostałyby podjęte. Rząd brytyjski jednak — zdaniem korespondenta — uważa, że Liga może znaleźć krótszą drogą przeszkodzenia wojnie od samego początku.

„Daily Express” przewiduje, iż sir Hoare uda się ponownie do Genewy, gdzie na zgromadzeniu złoży nową doniosłą deklarację.

Londyn (PAT). Według „Morning Post” prawdopodobnie jeszcze w ciągu bieżącego tygodnia odbędzie się zebranie rady ministrów, na którym będzie rozpatrzona sprawa specjalnych zobowiązań brytyjskich w pewnych okolicznościach, wymagających zarządzeń koniecznych do utrzymania pokoju w Europie środkowej.

Masowe zgłoszenia ochotników.

Różne narody chcą walczyć przeciw Włochom.

Londyn. (PAT). Reuter donosi, iż według danych urzędowych nadeszły zgłoszenia około 5000 Irlandczyków, którzy pragną wstąpić do wojska abisyńskiego na wypadek wojny z Włochami. Podobne zgłoszenia nadesłało również około 3000 Francuzów oraz wielu Anglików, Niemców, Brazylijczyków i Rosjan. Bardzo nie liczne zgłoszenia zostały przyjęte.

Znakomite warunki.

Bruksela. (PAT). Według „L'Indepandance Belge”, oficerowie belgijscy, znajdujący się obecnie w służbie abisyńskiej, podpisali kontrakt na dalsze 2 lata bez względu na to, jaki będzie dalszy bieg wypadków. Zapewniono

im wypłacenie poborów w wysokości co najmniej 10 tys. franków miesięcznie, tytułem awansu poborów za okres półroczny oraz opłacono za nich polisy ubezpieczeniowe w wysokości co najmniej pół miliona franków.

Tanie i piękne, trwałe i polskie są z porcelany wyroby śmielewskie. Dla tych i innych zalet wielu używaj zawsze porcelany „Śmielew”.

Kancelerz o Litwie, Moskwie i żydach.

Norymbergja (PAT). Posiedzenie Reichstagu w Norymberdze rozpoczęło się o godzinie 9-tej. Od szeregu godzin tłumy oblegały gmach Kulturvereinshausu, w którym miało się odbyć posiedzenie. Gęste kordony policji i oddziałów szturmowych zamknęły dostęp do gmachu. Do sali obrad dopuszczona była tylko niewielka liczba dziennikarzy zagranicznych. Obecni zwrócili natychmiast uwagę, że sala obrad udekorowana była wyłącznie flagami ze znakiem swastyki, brak było natomiast dotychczasowej urzędowej flagi biało-czarno-czerwonej.

Otworzył posiedzenie premier pruski Goering, wskazując na wstępie, iż po raz pierwszy od setek lat posiedzenie Reichstagu odbywa się w Norymberdze. Udzielił następnie głosu min. spraw wewn. Frickowi, który postawił przyjęty przez aklamację wniosek o zniesienie obowiązującego dotychczas dawnego regulaminu obrad parlamentarnych, udzielając jednocześnie przewodniczącemu Reichstagu pełnomocnictwo do ustalenia nowego regulaminu obrad.

Następnie zabrał głos kancelerz Rzeszy Hitler, który w krótkim, 15-minutowym przemówieniu poruszył aktualne zagadnienia zarówno polityki zagranicznej, jak i wewnętrznej. Niemcy — mówił kancelerz — znalazły nareszcie po wiekach drogę do jednności, o której marzyły od niepamiętnych czasów.

Obowiązkiem mowcy jest podkreślić raz jeszcze bezwzględna wolę narodu niemieckiego ku utrzymaniu pokoju. Konieczność tej deklaracji wynika przedewszystkiem z ciągłych fałszywych doniesień pewnego odłamu prasy światowej, która mówi bądź o zaatakowaniu Francji lub Rosji. Celem odbudowy armji niemieckiej nie był jednakże zamiar ataku, lecz jedynie zabezpieczenie wolności Niemiec.

Przeciw Litwie.

W tem miejscu kancelerz przedstawił w jasnych barwach sytuację, w jakiej znajduje się obecnie mniejszość niemiecka w Kłajpedzie. Następnie podniesionym głosem kancelerz wypowiedział następujące słowa: „Wielki naród zmuszony jest patrzeć, jak małe państwo gnębi jego obywateli. Demarche mocarstw pozostało dotychczas bezowocne. Na wypadki te zwracamy bardzo baczna uwagę i z goryczą przyglądamy się im, zwracając również uwagę Ligi Narodów, aby starała się opanować sytuację, zanim nie zajdą wypadki, które we wszechmiar mogłyby być pożałowania godne. Zapowiedziane w Kłajpedzie wybory stanowią jeden wielki akt gwałtu.

Po tym niezwykle ostrym zwrocie pod adresem Litwy kancelerz zwrócił się

POD ADRESEM MOSKWY I KOMUNIZMU.

Stwierdzając, że ogniskiem podżegającym narody był Komintern, obradujący w Moskwie,

Na odcinku wyborczym.

Znamienne sukcesy i upadki wśród kandydatów do Senatu.

Nie uzyskał mandatu ani Niemiec ani żyd.

Warszawa, 16. 9. (Tel.). Z powodu wyborów senackich należy zwrócić uwagę na pewne charakterystyczne momenty. W Warszawie przepadł jeden z czołowych kandydatów kupiec Brun, a został wybrany pułkownik Lewandowski. Najwięcej komentarzy wywołuje fakt upadku w Poznaniu kandydatury b. min. pułk. Matuszewskiego w Poznaniu. Kandydaturę tę zapowiadano jeszcze przed 6 tygodniami. Akcję za nią na terenie Poznania przeprowadzał prezes tamtejszego koła BB. b. pos. Jeszke. Zapewniał on kierownictwo BB., że kandydatura p. Matuszewskiego jest pewna, czynił to nawet w przeddzień wyborów. Tymczasem w Poznaniu pojawiła się ulotka przeciwko p. Motuszewskiemu, a także wiadomość, że będzie on powołany w skład Senatu z nominacji. Na 229 głosów p. Matuszewski otrzymał 90 głosów i przepadł. Zastanawia los min. skarbu prof. Zawadzkiego. Oddawna, mówiono, że ma on przejść do Senatu i że będzie kandydował z Wilna lub Warszawy. Min. Zawadzki przyjechał nawet z Genewy w niedzielę do Warszawy i brał udział w wyborach, był bowiem delegatem do kolegium. Tymczasem kandydatury jego jakoś nigdzie nie wysunięto.

„Czas” donosi także o upadku kandydatury

kancelerz zaznaczył, że rząd Rzeszy zdecydowany jest przeciwstawić się jak najkategoryczniej wszelkim zakusom komunistów w Niemczech.

Następny ustęp mowy kancelerza poświęcony był polityce wewnętrznej. Przechodząc od zagadnienia komunistycznego do wskazania, że

ŻYDOWSKIE ELEMENTY NA CAŁYM ŚWIECIE WSPÓŁPRACUJĄ Z KOMINTERNEM MOSKIEWSKIM,

przypominał kancelerz zajścia, które miały miejsce w porcie nowojorskim z niemieckim parowcem „Bremen”. Wszystkie te zakusy i zamachy, dokonywane zarówno poza granicami Rzeszy, jak i w samych Niemczech, zdają się wskazywać na planową akcję żydowską. Jako odpowiedź na to nie pozostaje nic innego, jak tylko ustawowa reglamentacja, która będzie jednorazową, lecz wieczystą reglamentacją stanowiska żydów w Niemczech.

Na zakończenie wskazał kancelerz na ustawy, które przedłożone zostały członkom Reichstagu do przyjęcia przez plenum.

Po kancelerzu zabrał głos premier pruski Goering. Podkreślił on znaczenie ustaw, które przedstawione zostają do przyjęcia przez Reichstag i uzasadnił w dłuższym przemówieniu ich konieczność.

Pierwsza z tych ustaw dotyczy wprowadzenia jako sztandaru państwowego Rzeszy swastyki partyjnej.

Druga ustawa o obywatelstwie Rzeszy reguluje zasady na których uzyskać można obywatelstwo niemieckie. Są niemi krew nie miecka i aryjska oraz lojalne ustosunkowanie się państwu niemieckiemu.

Trzecia ustawa „O obronie krwi i czci niemieckiej”, wprowadza zakaz małżeństw mieszanych między Niemcami a żydami.

Paragraf, dotyczący zatrudniania kobiet aryjskiego pochodzenia przez żydów, wprowadzony zostanie w życie dopiero z dniem 1-go stycznia 1936 roku. Wszystkie inne ustawy otrzymały moc obowiązującą z dniem ich ogłoszenia. Ustawy zostały przyjęte jednomyślnie, zaś ustawa dotycząca reglamentacji położenia żydów w Niemczech, przyjęta była niemalną burzą oklasków.

Raczono przyznać Polakom obywatelstwo

Berlin, (PAT). Przedstawiciel (PAT-a) do wiadomości z miarodajnej strony niemieckiej, że członkowie mniejszości polskiej zamieszkali w Niemczech i posiadający przy należność do Rzeszy otrzymają również świadectwa obywatelstwa Rzeszy. Ustawa o obywatelstwie Rzeszy przewiduje bowiem wyraźnie, że obywatele państwa zarówno krwi niemieckiej, jak i gatunkowo jej pokrewnej mają zostać obywatelami Rzeszy. Odnosi się to, jak wskazują z miarodajnych stron niemieckich, również do członków mniejszości polskiej w Niemczech, o ile spełniają oni swe obowiązki obywatelskie, a w szczególności obowiązek służby wojskowej. Nie zachodzi więc na podstawie ustawy o obywatelstwie Rzeszy — jak wskazują wspomniane czynniki niemieckie — różnica w traktowaniu między członkami mniejszości polskiej a członkami narodu niemieckiego.

ry wice ministrów Doleżala i księdza Żongolowicza. W skład nowego Sejmu wejdą natomiast niektórzy dawni posłowie. Są to w wielu wypadkach awanse pocieszenia dla kandydatów, którzy przepadli przy wyborach do Sejmu. Do Senatu wejdzie zatem b. poseł Makowski, b. poseł Radziwiłł, Wojtek Malinowski, sędzia Terlikowski, Malski, Olewiński, Łucki, Jeszke, Kleszczyński, Gwiżdż, gen. Żążycki, Domaszewicz, pani Jaroszewiczowa, gospodarz Płoczek i Michał Róg. W ten sposób przeszło ¼ wybranych senatorów pochodzi spośród dawnych posłów.

Widoczna jest porażka konserwatystów, oraz t. zw. sfer gospodarczych, które potrafiły przeprowadzić tylko 4 kandydatów: w Łodzi Heymana, Jareckiego, ziemianina Leszczyńskiego i prez. Izby Przem.-Handl. w Gdyni Tora. Poza tem należy podkreślić ponowny upadek prof. Jakubowskiego (który przepadł już do Sejmu) prezesa poznańskiego Koła Zw. Legionistów i Strzelca oraz upadek prezesa klubu radzieckiego B. B. w Poznaniu Machowskiego. Byli premierowie Prystor i Kozłowski otrzymali w swych okręgach w głosowaniu najmniejszą liczbę głosów ze wszystkich kandydatów. — Świat kobiecy będzie reprezentowany przez b. posłankę Jaroszewiczową oraz wdowę po b. pośle pułk. Macieszy.

Rusini mają 4 przedstawicieli, natomiast nie wszedł do Senatu ani jeden Niemiec, ani Żyd.

Kto wchodzi do Senatu z wyboru?

Warszawa, 16. 9. (Telef.). W skład nowego Senatu wchodzi dwu ministrów: Beck i Michalski, dwu generalów: Osinski i Popowicz, dwu wojewodów: Kwaśniewski i Maruszewski, trzech b. premierów: Prystor, Jędrzejewicz i Kozłowski, jeden b. minister Zarzycki, jeden b. wojewoda: Gołuchowski, b. komendant główny policji państw. Maleszewski. Poza tem wybrano 15 ziemian i rolników, 4 urzędników, 4 działaczy społecznych, 3 adwokatów, 3 lekarzy, 3 profesorów, 2 kupców, 2 działaczy społecznych jednego przemysłowca, jednego wiceprezesa miasta, jednego pułkownika, jednego wicestarostę, jednego b. kuratora okr. szkolnego, jednego prezesa izby przemysłowo-handlowej, jednego prezesa izby rolniczej, jednego ławnika miejskiego, jednego księdza, jednego inżyniera, jednego dziennikarza.

Warszawa, 16. 9. (Telef.). Listy wierzitelne dla nowych senatorów wystawione będą w przyszłym tygodniu. Ogłoszenie oficjalnego wyniku wyborów do Senatu nastąpi 20 bm.

B. premierzy na Zamku.

Warszawa, 16. 9. (Telef.). Dziś w godzinach południowych odbyła się na Zamku narada b. premierów mianowicie pp.: Bartla, Prystora, Światalskiego, Jędrzejewicza i premiera Sławka. Omawiano sprawę przyszłego rządu, nominację senatorów, co nastąpi 27 b. m. i in. bieżące sprawy państwowe.

Targi Wołyńskie.

Warszawa, 16. 9. (Telef.). W Równem dokonano dziś otwarcia Targów Wołyńskich. Targi te są szóstymi z rzędu.

Kto wygrał 100 tys. zł.?

Warszawa, 16. 9. (Telef.). W czasie dzisiejszego ciągnięcia Państw. Loterii Klasowej padły wygrane: 100.000 zł. na nr. 84.585, 5.000 zł. na nr. 42.725, 48.620, 78.393, 156.285, 158.769, 183.602.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 16 września (Telef.) Giełda dewizowa: Belgja 89.75, Holandia 357.48; Londyn 26.32. Nowy Jork 5.32, Oslo 132.05, Paryż 35.00, Praga 21.93, Szwajcaria 172.70 Sztokholm 135.40; Berlin 213.40. Obróty dewizami słabe, tendencja niejednolita. Dolar prywatnie 5.31, rubel złoty 4.73, dolar 9.03, marka niemiecka 157.00; funt szterlingów 26.32.

Papiery procentowe: stabilizacyjna 63.25; inwestycyjna 110.00, premjowa dolarowa 51.15, konwersyjna 68.50; kolejowa konwersyjna 61.00. Listy i obligacje banków państwowych bez zmian.

Akcje: Bank Polski 92.25, Lilpop 85.00, Starachowice 38.50. Dla pożyczek państwowych i listów zastawnych tendencja nieco słabsza, dla akcyj słabsza. — Dillonowska 91.50; śląska 72.00, Warszawy 70.25.

AGATA CHRISTIE

Niebezpieczny dom.

Tłumacz. z angielskiego Z. Skolimowskiej.

— Prawdopodobnie spowodu sir Matthe-
wa, który zdaje się być niespełna rozu-
— A pani nie domyślała się niezego. —
Przecież łączyły was takie bliskie stosunki!
— Nick umie trzymać język za zębami,
gdy jej na tem zależy. — mruknęła Fryde-
ryka. — Rozumiem teraz czemu w ostat-
nich czasach była tak nerwowa, to zaś co mi
powiedziała przed paru dniami powinno mię-
było zastanowić.
— Przyjaciółka pani jest niezwykle uro-
cza.
— Niedawno temu Jim Lazarus podzie-
lał to zdanie, — odpowiedział Challenger
śmiejąc się głośno.
— O. Jim... Fryderyka wzruszyła ale
zdawała się trochę niezadowolona. Zwró-
ciła się do Poirota.
— Panie Poirot, proszę mi powiedzieć,
czy pan...
Urwała nagle. Zachwiała się, zbladła,
utkwiliła oczy w stole.
— Czy się pani źle czuje?

41

Szybko podsunął jej krzesło na któ-
rem usiadła.
— Nie, czuję się dobrze. — odparła ci-
chym głosem z twarzą ukrytą w dłoniach.
Spojrzelśmy na nią zmieszani.
Po chwili wyprostowała się na krześle.
— Jakież to śmieszne! Ależ Jerzy, nie
rób takiej smutnej miny! — Pomówmy tro-
chę o zbrodni, to taki wzruszający temat!
Radabym wiedzieć, czy pan Poirot jest już
na dobrym tropie.
— Jeszcze nieco zawezosnie na stanow-
czą odpowiedź. — rzekł Poirot, nie chcąc
ryzykować.
— Ale z pewnością ma pan jakieś po-
szlaki.
— Zapewne lecz brak mi dowodów.
— O., rzekła niepewnym głosem.
Poczem wstała wymawiając się migreną
i potrzebą spoczynku.
Nagle opuściła pokój wyraziwszy nadzie-
ję, że nazajutrz dozwolone jej będzie odwie-
dzenie panny Nick.
Po jej odejściu Challenger mruknął coś
pod nosem i głośno wyraził swą myśl.
— Nie można dociec, czego chce ta ko-
bieta. Nick miała dla niej wiele serdecznego
uczucia, lecz wątpię, czy było wzajemne. A
zresztą ktoś dojdzie prawdy u kobiet? Czy
pan już odchodzi? — zapytał widząc, że mój
przyjaciółka opuścił swój kapelusz.
— Tak, idę do miasta.

— Nie mam żadnego planu, czy wolno
mi zatem towarzyszyć panu?
— Owszem, będzie mi bardzo miło.
Gdyśmy przekroczyli próg Poirot zawró-
cił jeszcze:
— Zapomniałem laski — wytłumaczył.
Poirot skierował przedewszystkiem do
kwieciami swo kroki.
— Chciałbym posłać trochę kwiatów
pannie Nick.
Mój przyjaciel był wybrednym klientem.
Po długim wahanii wybrał złoty koszyczek
który kazał napełnić goździkami pomarań-
czowej barwy i związać niebieską wstążką
całość. Podał kwieciarce bilet skreślony
na nim najpiękniejszym piśmem te słowa:
„Herkules Poirot przesyła Pani ukłony.“
— Ja również posłałem jej kwiaty dziś
rano. Czy mogę wysłać teraz trochę owo-
ców? — zapytał Challenger.
— Nie, to zbyt ciężkie, — odrzekł mu Poi-
rot.
— Dlaczego?
— Nie wolno jej posyłać żadnych rzeczy
jadalnych. To zabronione.
— A ktoś mógł zabronić?
— Ja tak postanowiłem. Zresztą panna
Nick podziela najzupełniej me zdanie.
— No, no... zawołał Challenger i z zacie-
kawieniem spojrzął na Poirota:
— A... już wiem, pan ciągle jeszcze oba-
wia się... czegoś?

ROZDZIAŁ XVI.

Rozmowa z panem Whittfieldem.

Przesłuchanie było nader pobieżne. Za-
rządzone identyfikację, poczem wskazałem
miejsce, gdzie znalazłem ciało. Po złożeniu
raportu medycznego odroczone rozprawę do
tygodnia.
Zainteresowanie zbrodnią w St. Loo za-
znaczyło się w dziennikach, zajęła ich szpal-
ty po „Zniknięciu słynnego lotnika.“ Teraz,
gdy śmierć Michała Settona nie ulegała już
żadnej wątpliwości, i kraj cały złożył hołd
pamięci bohatera, trzeba było nowej sensa-
cji czytelnikom. Wiele też „Tajemnica St.
Loo“ była istnym darem bogów, dla prasy,
która w sierpniu cierpiała na „sezon ogór-
kowy“.
Po mojem zeznaniu, na które, jak psy-
na kość rzuciły się dzienniki, wróciłem do
Poirota, aby się z nim wybrać do wielebne-
go Gilesa Buckley i jego małżonki.
Rodzice Maggie byli to dzielni, pełni pro-
stoty ludzie, żyjący zdaleka od wielkiego
świata. Pani Buckley wyglądała na osobę
o zdecydowanym charakterze; blondynka sil-
nej budowy ciała zdradzała północne pocho-
dzenie, mała jej niskiego wzrostu, szpakowa-
ty, miał sposób bycia nieśmiały, graniczący
z nieufnością.
(ciąg dalszy nastąpi).

Księgarnia Krakowska

Kraków, ul. św. Krzyża 13.

poleca:

Dzieci i Jezus—Modlitewnik dla dzieci . . .	zł. 2-50
JEŻ M. X., Ku chwale Bogarodzicy . . .	„ 2-50
JEŻ M. X., Egzorty dla młodzieży szkół powsz. . .	„ 5-—
KŁOS J. X. Pamięci Arcybiskupa Stąblewskiego . .	„ -60
MUSIAŁ K. X., Powrót do Boga (Kazania re- kolekcyjne) . . .	„ 3-50
PACHUCKI M., Myśli św. Bernarda . . .	„ 1-50
Tekst Mszy św. do wspólnego śpiewu . . .	„ -15

Wysyłka na zamówienia zamiejskowe odwrotna.

Pierwszorzędna

Pracownia Obuwia

WL. KOWALCZYKA

KRAKÓW

ul. Zwierzyniecka 5.

Poleca obuwie luksusowe
damskie i męskie oraz
wszelkie obuwie sportowe
po cenach nader niskich.

**Szkoła plastyki i Ry-
tmiki Wandy Habu-
rzanki** rozpoczyna nowe
kursy dla pań i dzieci.
Wpisy — Informacje: Mi-
kołajska 9. Telefon 107-69.

**Organista młody, nie
żonaty, (równocześnie
wykwalifikowany ślusarz
i mechanik, znający się
nieco na szoferstwie) po-
szukuje posady. Franci-
szek Dudek, Moderówka
(ad Jasło) Małopolska“.**

**Czteropokojowe peł-
nokomfortowe słoń-
czne mieszkanie wolne od
października lub listopa-
da, Retoryka 14.**

W czasie ostatniej powodzi w Indiach

spowodowanych wylewem rzeki Damodar, żywność i środki lecznicze dostarczano lud-
ności dotkniętej klęską powodzi na sianach.

**Trzy zakupnachs towaru
powoływać się na ogłaszających się
w „Głosie Narodu“.**

**PIÓRA WIECZNE
Z ZIEMBIKKI
KRAKÓW**

**Komornik
Sądu Grodzkiego
w Krakowie
Rewiru IV,
ul. Batorego 25.
Sygnatura: IV. Km. 963/35.**

Obwieszczenie o licytacji ruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Krakowie
IV. rewiru Jan Białas mający kancelarię
w Krakowie, ul. Batorego Nr. 25 na podstawie
art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadom-
ości, że dnia 25. IX. 1935 r. o godz. 8 w Kra-
kowie ul. B. Joselewicza Nr. 2, odbędzie się
2-ga licytacja ruchomości, należących do Siny
Harzog składających się z maszyny do cią-
gnięcia, walec do srebra, oszacowanych na łącz-
ną sumę zł. 15.100.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji
w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Dnia 13. IX. 1935 r.

Komornik Sądu Grodzkiego, Rewiru IV.

(— Jan Białas.

WITRAŻE

oraz

oszklenia artystyczne

wykonuje najtaniej

zakład szklarski

PIOTR PACZKA

Kraków, ulica Szczepańska L. 5.

W Pryw. Gimnazjum Koeduk.

im. Ks. Hugona KOŁŁATAJA

w Krakowie, ul. Czapskich 5. Telefon 156-19.

są jeszcze wolne miejsca w klasach I. II. i III. wg.
nowego ustroju i w kl. VI. i VII. typu hum.

Uczniowie i uczennice, którzy złożyli egzamin
wstępny do klasy I. w gimnazjach państw., lecz
z powodu braku miejsca nie zostali przyjęci, mogą
być przyjęci do tej klasy na podstawie zaświał-
czenia o złożonym egzaminie. W kl. I. opłaty znizzone.
Zgłoszenia przyjmuje się codziennie od 9—1.

EMERYTOWANI URZĘDNIICY

zechcą podać dotychczasowe zajęcie celem
podania szczegółów w związku powiększe-
nia swoich dochodów. — Zgłoszenia pod
„Zwiększony dochód“ do Administracji
„Głosu Narodu“.

TOWARY kosmetyczne

i wszelkiego rodzaju gospodarsze,
oraz przedstawicielstwo pasty
„DOBROLIN“

do podłóg, obuwia, płyny do metali
i proszki do czyszczenia naczyń

poleca sklep

MARJI SIEROTWINSKIEJ

Kraków, Sienna 12. Tel. 137-47.

PARCELE

na Grzegórkach

między ulicami Grzegórzecką i Rzeźniczą
pełnouzbrojone

na dogodnych warunkach zaraz do sprze-
dania po cenach okazyjnych. Wiadomość

Kancelarja adw. Dr. Nitscha

Kraków, Rynek Gl. 44 II. p.

**Trzy zakupnachs towaru
powoływać się**

na ogłaszających się

w „Głosie Narodu“.

Ważne dla P. T. Duchowieństwa.

Okazyjna wysprzedaż szat liturgicznych.

Ornaty od 60 zł.

Dalmatyki za parę 160 zł.

Kapy od 90 zł.

Tuwalnie od 40 zł.

Stale na składzie wielki wybór **materiałów kościelnych**, galonów,
frendzli. **Ceny najniższe.**

Fr. Kopaczyński i Ska Kraków, Bracka 2, tel. 123-30.